

SAFE 03/04 MAGASINET

Medlemsblad for sammenslutningen av fagorganiserte i energisektoren. **Nr 3/4 Desember 2011**

**SAFE ber norsk
fagbevegelse om å stå
samlet mot Vikarbyrådirektivet!**

Foto: Johan Petter Andresen

Et rettferdig arbeidsliv

Innhold

- 3** Leder **5** Tragedie og humor hånd i hånd **12** Vikarbyrådirektivet møtes med stadig større motstand
16 Varslersaken i SAFE **17** Landanleggene samlet i Molde **19** Nei, jeg sykler ikke til jobben
24 Arbeidsfelt brønnservice **25** SAFE, en spennende arbeidsplass **27** Glad i folk, glad i dyr, glad i skog og mark og glad i å reise
29 Stortinget fikk høringsvar på oljemelding **31** Hva du ikke visste om jula i Nordsjøen
33 Første jenta med gullklokke i BIS **34** Nytt medlemssystem **35** SAFE Ung seminar 2012
37 ISO-fagenes mulige overgang til Verkstedsoverenskomsten (VO) **39** SAFEs tariffkonferanse for ISO-fagene
42 SAFE mener det er på høy tid med et løft for ISO-arbeiderne **43** Forventer endelig avklaring om ventetidsbetaling
44 Fagbrevet til renholdsoperatørene er i god gjenge **46** Superververen **48** Medlemsøkning inne ISO
49 Avtale med BNL/Kaefer gir SAFE avtaler med alle store i ISO **50** Dukkefilm om døden **52** Det juridiske hjørne
56 Medlemsfordeler **59** Kryssord

Medlemsblad for sammenslutningen av fagorganiserte i energisektoren .

Ansvarlig redaktør Hilde-Marit Rysst Redaktør Mette Møllerop. Telefon 51 84 39 09/95 73 57 10

Besøksadresse redaksjon Niels Juels gate 20, 4008 Stavanger. Telefon 51 84 39 00. Telefaks 51 84 39 40. E-post safe@safe.no

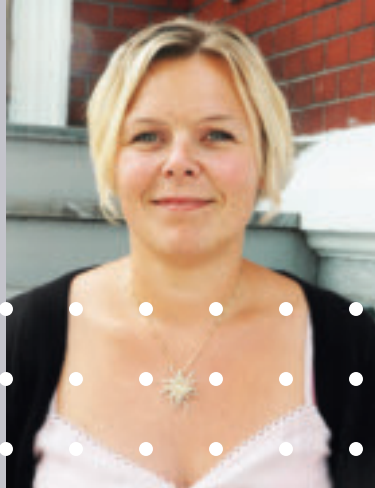
Layout og oppsett Melvær&Lien Idé-entreprenør Trykk Kai Hansen Trykkeri AS

UTGIVELSESPLAN Manusfrist/Utsendelse Nr. 1 29.02/30.03 Nr. 2 31.05/29.06 Nr. 3 31.08/28.09 Nr. 4 23.11/14.12

ANNONSEPRISER S/H 1/4 side kr. 2.500,- 1/2 side kr. 5.000,- Hel side kr. 7.000,-

For annonsering ta kontakt med: SAFE på telefon 51 84 39 09/51 84 39 00. E-post mette@safe.no

Kai Hansen v/Torfinn Hansen på telefon 51 90 66 02. E-post torfinn@kai-hansen.no

Leder

Så er julemåneden kommet og husene våre rammes inn av julelys og pyntede trær og busker. Noen steder har vinteren lagt sitt hvite teppe, andre steder er det fortsatt en og annen rose i blomst i bedet. Er den sene vinteren et resultat av vår bransje? Vårt lands produksjon av fossil energi, er vi en av de største bidragsyterne? Ubetinget ja, vil svaret være fra enkelte miljøvernere. Og, frykten for at vi klarer å beholde vår produksjonsrate, gjør de mer skremt. Vi, som lever i denne bransjen er også opptatt av miljøet vårt. Vi er og engasjert i jordkloden vi skal overlevere våre barn, men for oss er ikke dette nødvendigvis en motsetning. Vi er aktive i alle ledd, i vår arbeidsdag, med å ta de rette valg for å minske faren for utslipp. Vi er fokuserte når det gjelder bruken av kjemikalier, både for helse og for ytre miljø. Vi påvirker bransjen og myndighetene i alle ledd med tanke på HMS, og vi er opptatt av helheten når det kommer til åpning av nord områdene. Det går ikke an å regne seg vekk ifra et oljeutslipp, og vi vil operere nærmere land enn tidligere. Allikevel mener ikke vi dette er grunn nok til å si nei. Vi må ha ett annet fokus, for her har vi en vinn-vinn situasjon. Nærmiljøet er ikke godt nok sikret idag, det har vi dessverre sett i Full City, Server og Godafoss, denne trafikken har vi langs hele kysten, og det godtar vi!?

Verden trenger energi, og vi produserer verdens reneste fossile brennstoff. Vi kan levere ren gass til Europa og verden, og det bør vi være stolte av. Den er ikke skapt av kull eller atomkraft, som er det vanlige forøvrig i Europa.

Bransjen vår har vært nede i en bølgedal, men etter funnet av Aldous/Avaldsnes blomstrer optimismen, og man tør satse. Spesielt gledelig er det jo at disse elefantfunnene ble gjort i modne områder, områder bransjen egentlig ikke ville bruke penger på å lete i. Selv om funnene er store, redder de ikke det faktum at vi står på toppen av en nedoverbakke, riktignok ikke fullt så bratt, men dog en tøff nedoverbakke. Skal vi sikre vårt velferdssamfunn, må vi opprettholde vår produksjon, skal vi opprettholde vår produksjon må det åpnes mer, sikre haleproduksjon til siste dråpe og leteaktiviteten må ha fullt fokus, alt dette henger sammen! Og, dette bidrar til sikrere, mer langsiktige og flere arbeidsplasser.

På OLF sin årskonferanse sa Olje-Ola at "når myndighetene legger ned forbud, løser bransjen det teknisk". Det må vi også gjøre i nordområdediskusjonen. Sett krav til bransjen, krev utvikling av fungerende oljevernberedskapsutstyr, slik at vi kan sikre vår kyst for eventuelle utslipp fra både skip og oljeproduksjon.

I Stortingsmelding 28; Petroleums-meldingen, kommer det tydelig frem at bransjen mener norsk sokkel er for dyr. Det er sterke krefter igang for full gjennomgang av regelverk og andre kostnadsdrivende elementer. Olje-Ola har satt ned sitt ekspertutvalg, og her mener vi at SAFE selvfølgelig burde vært invitert. Med vår kompetanse innen dette temaet og med alle dere medlemmer i ryggen, er vi en stor aktør, og vi har gitt våre tilbakemeldinger til både departement og under høringen. Vi gir oss ikke, før vi har fått representasjon!

Det blåser en vind gjennom samfunnet nå, hvor vårt arbeidsliv står i fare. Faste ansettelser, sikkerhet for arbeidsplassene, anstendig lønn, krav til kompetanse, rettigheter for tillitsvalgte,... Alt dette står i fare, hvis politikerne nå vedtar å innføre Vikarbyrådirektivet. Deler av LO jobber sterkt for å få frem budskapet, SAFE er og på plass og bidrar, men det er store aktører i arbeidslivet som glimrer med sitt fravær. I tillegg til at politikerne ikke vil innse sannheten om hva direktivet vil gjøre med det norske arbeidslivet. Det snakkes høyt om mulig politisk streik den 18. januar, SAFE jobber sentralt med tanke på eventuell deltagelse. Les mer i intervjuet med organisasjonssekretær Bjarte Mjåseth her og på vår hjemmeside, www.safe.no

Tariffoppgjøret 2012 nærmer seg, de første avtalene våre sies opp i disse dager, og vi er godt igang med forberedelser. ISO-fagene hadde 7-8.12 sin tariffkonferanse, hvor krav og muligheter ble nøye diskutert. Her fikk de og en god innføring i andre viktige temaer for bransjen. OLF og NR sin tariffkonferanse planlegges tidlig i februar, offisiell invitasjon kommer senere. Men, diskusjonene om krav til oppgjøret bør allerede være godt i gang på din arbeidsplass. Hold et medlemsmøte, diskuter krav og send over liste til din klubb!

Vi har iløpet av høsten passert over 11 100 medlemmer, dette er fantastisk. Vi på SAFE huset gleder oss over tillitserklæringen organisasjonen vår får fra dere alle, og vi skal gjøre vårt beste for å være den verdig!

Vi går inn i et forrykende år, med mange viktige saker på agendaen, men før det skal vi alle nyte juletiden. Noen får nyte den hjemme med sine kjære, andre må jobbe. På de fleste arbeidsplasser har man spesielle ritualer rundt jula, for å gjøre det så hyggelig som mulig. Jeg har selv hatt flere julaftener ombord, og min erfaring er at jo mer jeg engasjerte meg i sosiale arrangementer, jo koseligere opplevde jeg jula. Så mitt råd er, engasjer deg og dine kollegaer, gjør denne julen til den beste du noen gang har hatt på jobb!

Vil med dette få avslutte med et oppriktig ønske om at julen og året 2012 blir et fantastisk og minnerikt år, for deg og dine. Gjør det til DITT år, lykke til!

Med godmodig julehilsen
fra Hilde-Marit

~ Man må ikke spørre om meningen med livet, man må gi det mening ~

Håkon Bleken

Tragedie og humor hånd i hånd

Tekst og foto: Mette Møllerop

Det er sjokkerende historier oljearbeiderne har å fortelle. Michel Mulder, tidligere kaptein i det nederlandske flyselskapet KLM, nå lege og ansvarlig for TCP-prosjektet, er dypt rystet over de skjebnene han fikk presentert på et seminar i SAFE-regi i begynnelsen av oktober.

Til tross for alvorlighetsgraden, til tross for smerter og for mange, helt ødelagte liv, har flere av dem en humor som friske mennesker kan misunne dem. Galgenhumor kanskje, men uansett et imponerende livsmot og et sjølironisk syn på seg selv og sin egen tilstand.

Fullt av kunnskap og kompetanse rundt bordet

Det var en variert og spennende forsamling som benket seg rundt det store spisebordet i SAFE-husets kjelleretasje for å få en gjennomgang av Michel Mulders prosjekt for oljeskadde oljearbeidere og flypiloter. Deltakerne representerte både bredde og spisskompetanse, og deltakerlisten med e-postadresser er lagt ved artikkelen. Selve prosjektet er for omfattende og teknisk basert til å få plass i magasinet, men SAFE sin yrkeshygieniker Halvor Erikstein kan kontaktes for å få tilsendt prosjektbeskrivelsen. De foreløpige resultatene fra prosjektet er uansett svært gledelige for de oljeskadde. En rekke tester viser at en spesiell form for

medisinering gir forsøkspersonene en mye bedre helsestatus.

En av dem som har fått bli med i forsøksprosjektet, er Harry Stiegler Brevik, Statoilansatt turbintekniker, nå ufør. Han la fram sin bakgrunnshistorie og beskrev de erfaringene han hadde med medisinerings.

Ufør av turbinoljer

Jeg jobbet som turbintekniker på Statfjord A fra 1979 til 1987. Jeg var blitt 40 år og ble uførepensjonist omtrent samtidig som min datter ble født. Sykdomsbildet var overraskende. Jeg fikk mage- og tarmproblemer, nummenhet i hele venstre side av kroppen, brystmerter, høyt blodtrykk, syns- og hørselsendringer, var sliten, hadde neseblødninger, kraftig hudutslett og problem med hodebunnen, smerter/kramper i beina og en totalt invaliderende hodepine. Med alt dette med i «bagasjen» var jeg ikke lenger interessant som arbeidstaker for Statoil og endte hos NAV. De medisinske undersøkelsene har vært

mange og lange mens årene gikk. En del ting ble gjort. Tykkarmen ble fjernet, og det hjalp på smertene, men ga dehydreringsproblemer som erstatning. Jeg fikk en rekke forskjellige medisiner mot de øvrige smertene og sykdomstilstandene, men ingen ting fjernet smertene helt eller hjalp på tilstanden. Den totalt knusende hodepinen fulgte meg fra morgen til kveld.

Ble en del av SAFE sitt kontaktnett i saken

Sammen med SAFE og i særdeleshet Halvor, har jeg fått en god kontakt. Jeg har blitt holdt løpende oppdatert både om pågående forhold og utvikling som har vært relevant for meg og mine kollegers resultater fra å ha vært utsatt for diverse kjemikalier. Etter hvert var det mye avgjørende og viktig som kom ut av Halvors kontakter med inn- og utland. Et stort sprang videre kom da SAFE fikk kontakt med norske- og internasjonale flyforbund, der piloter og kabinpersonell framsto med samme sykdomsbilder.

Charles Aase og
Kjell Fiskå

Tom Heradstveit, Ebba Wergeland og Audun Seljestad

En fantastisk historie

Våren 2011 fikk jeg tilbud om å prøve en behandling gjennom Michel Mulder, tidligere pilot, nå lege, som testperson for turbinteknikerne. Jeg fikk grundig informasjon og oppfølging og deltok parallelt med andre personer som også hadde startet kuren. Til orientering, kuren består ikke av medisinske preparater.

Jeg fikk første pakke med vitaminer og mineraler satt sammen for oppgaven, i slutten av april etter halvannen uke gikk jeg «i kjelleren». Dagsformen forverret seg og jeg ble stadig mer sliten.

Etter noen dager med forverring snudde det og jeg ble langsomt bedre. Etter tre – fire uker hadde jeg ikke lenger behov for de smertestillende tablettene som jeg hadde brukt i så mange år, og det mest fantastiske! Jeg trengte ikke lenger smertestillende tabletter for hodepinen. Det er egentlig så stort at jeg ikke finner dekkende ord.

Overskudd og energi er tilbake

Nå opplever jeg at jeg får stadig mer overskudd og energi. Jeg får utnyttet mye mer av hverdagen. Det hender at jeg føler et snev av den gamle hodepinen, men det er

bagatellmessig. Jeg har også fått tilbakemeldinger fra min familie og særlig fra min kone, de ser forskjell på ansiktsmikken min, jeg er klarere i øynene og jeg har fått en annen holdning.

På et tidspunkt gikk jeg tom for noen av medikamentene, og opplevde da at noen av symptomene kom tilbake. Spesielt gjaldt det hodepinen og krampene i beina. Ved gjenstart av kuren, forsvant dette igjen.

Kostbare medikamenter

Det er ett stort men ved dette. Kuren er dyr, den koster mer enn jeg selv er i

Peter Alexander Hansen, Helge Kjuus
og Svein Grahnsedt

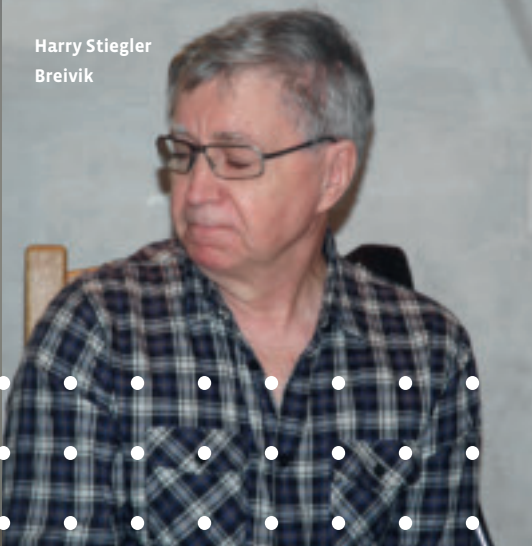
Charles Aase

Andrzej
Boniukiewicz

Harry Stiegler
Breivik

stand til å betale. Så langt har den vært «sponset» av SAFE, noe som er svært imponerende av en fagforening. Når «kassa» etter hvert tømmes, er det nødvendig med en ny sponsor. Nå er det flere av oss som har gått på denne kuren. Flere rapporterer om samme gode utvikling. Det betyr at vi er mange som nå er økonomisk i samme båt. På vegne av oss alle håper jeg at «noen» ser dette som et verdig formål å støtte.

Historien til Charles Aase

Charles Aase, også han fra Statoil, fra Statfjord C og organisert i Lederne, begynte i jobben 1. januar 1985. Han begynte i Mobil som så mange andre, og yrkestittelen var prosesstekniker. Det tok ham tre år i jobben før han ble syk. - Jeg ble akutt syk. Selv om legene ikke trodde jeg skulle overleve, kom jeg meg opp i rullestol. Akkurat som de andre fra Statfjord, fikk også jeg MS-diagnose, men jeg har slettes ikke MS og har aldri hatt det. Han fikk medisiner på en smerte-klinikk. Det viste seg å være MS-medisinering som slo ham totalt ut.

Olje ble gift

Charles opplevde at han blant annet ble bedre hvis han holdt seg borte fra alt som hadde med olje å gjøre. - Til og med mat som var stekt i olje sluttet jeg å spise. Det er for øvrig ikke uvanlig at intol-

eranse utvikler seg og etter hvert blir ganske omfattende. - Jeg fikk ingen erstatning. Sykdommen min hadde ingen ting med jobben min å gjøre, sa de. Jeg endte på vanlig uføretrygd som en relativt ung mann. Hvordan har det vært økonomisk? - En forferdelig nedtur. Det første året gikk greit. Da fikk jeg sykkelønn. Deretter forsvant 70 prosent av lønnen. Det var en real hestekur å skulle forsørge seg selv og familien på 30 prosent lønn. Både jeg og familien fikk et helt annet liv enn jeg hadde tenkt.

Ekteskapet gikk i oppløsning

- Det er jeg ikke alene om. Det er vanskelig for ektefeller å holde ut med oss når vi blir så preget både fysisk og psykisk av disse skadene. Mitt oppi dette fant Charles heldigvis kjærligheten på nytt, og historien er nesten for god til å være sann. - Jeg fant en flott dame som faktisk hadde MS, den egentlige varianten, og hun hadde den klassiske MS-utviklingen. Der satt vi to da med like diagnoser og helt ulikt sykdomsforløp. Det var temmelig spesielt å følge hennes utvikling og dermed få beviset på at det i hvert fall ikke var det jeg feilte. Dessverre døde hun etter en del år av sykdommen.

Hva visste Mobil og Statoil?

- Bedriftslegen mente det var MS. De

ønsket at vi skulle sirkulere på plattformen. Selvfølgelig var det fordi eksponeringen da ble mer «varierende». Det er klart de gjorde det fordi de visste. Vi hadde nemlig ikke noe faglig utbytte av sirkuleringen, og det hadde jo ikke de eller produksjonen heller. Om selskapet hadde tatt dette på alvor, hva hadde konsekvensene da vært? - Et økonomisk smell! Først nå begynner han å få et overskudd. - Jeg ser mer positivt på livet fordi jeg endelig føler jeg blir bedre for hvert år. Tenker du tilbake på om noe kunne vært gjort annerledes? - Vel, jeg tenker jo en del på om verneombud og tillitsvalgte viste noe. Egentlig tror jeg de visste lite. Databladene kom rundt 1980, men de omtalte ikke organofosfater. Samtidig hadde man kunnskap i utlandet, så ja... kanskje. For øvrig er Charles igjen lykkelig gift. - Jeg har en strålende kone og vi har det godt sammen.

Beskrivelse

I en oppsummering beskriver Charles Aase sykdomsutviklingen sin. Han har også skrevet en vurdering av fire uker med kosttilskudd fra Michel Mulder: Jeg var som 31-åring i meget god form, med trening tre dager i uka både hjemme og på plattformen. Livet mitt stoppet brått helt opp på grunn av oljeforgiftning. Jeg kollapset helt, og holdt

på å dø i følge legene på Haukeland sykehus.

Mange forsøk med kosttilskudd

Jeg har i de siste 23 årene prøvd med mange forskjellige kosttilskudd, og klart å komme meg opp fra senga og rullestolen, og legene har vært like overrasket for hver forbedring de har observert. Hver gang jeg har funnet noe kosttilskudd som har hatt effekt, så har jeg blitt dårligere i en periode, for så å bli bedre.

Jeg har nå brukt disse kosttilskuddene fra Michel Mulder i fire uker, og har allerede merket store forbedringer.

Annerledes med Michel Mulders kur

Før jeg startet med kosttilskuddene hadde jeg sterk hodepine hver formiddag, og øresus hele døgnet. Prikking/muskelstramming i armer og bein, og følelsen av en trang badehette på hodet.

Første uka beholdt jeg hodepinen helt, jeg ble overrasket over en så rask reaksjon. Andre uka forsvant hodepinen helt, men smertene i beina og armene ble kraftig forsterket.

Fjerde uka fikk jeg energien tilbake på formiddagen, noe som jeg ikke har hatt på 23 år.

Det ser ut som disse stoffene til Michel Mulder løser opp og transporterer ut fastgrosse giftstoffer fra kroppen. Det er herlig å kunne jobbe og bli svett uten

å bli liggende i flere dager etterpå. Det føles som en mirakelkur. Så store forandringer etter bare fire uker.

Kjell Fiskå, også Statfjord

Kjell Fiskå begynte på Statfjord A i 1978. Han er utdannet mekaniker og ble etter hvert turbinmekaniker.

- Jeg jobbet fram til 1991 og gikk så over til Sleipnerfeltet i 2003. så gikk jeg rett i veggen!

En av oljearbeiderne her fortalte at han skulle fylle på bensin på bilen. Plutselig lå han bevisstløs ved pumpene.

Kjell Fiskå ble skikkelig syk og ble sendt på sykehus.

- De trodde ikke jeg ville overleve. Jeg hadde store smerter i kroppen og fikk store mengder smertestillende. Hele tida mens jeg lå der sjekket de at jeg pustet. Så begynte lever og nyrer å svikte.

Etter en ukes tid begynte han å komme til seg selv. Deretter gikk det smått framover.

- Siden jeg var så nedkjørt, satte de meg på antidepressive medisiner som jeg måtte gå på et halvt år. Jeg hadde og tinnitus. Jeg etterlyste en diagnose, men fikk det ikke. Jeg sluttet med medisiner etter et halvt år og reiste ut en uke. Det gikk bra. Neste tur bar det rett i veggen igjen. Det ble fokusert på tinnitus.

- Etter et mestringskurs for tinnitus ble det konstatert at jeg var feilmedisinert og at organofosfater hadde skylden. Nå er jeg uføretrygdet på grunn av den totale helsetilstanden. Jeg har beholdt familien min oppi alt dette. Vi har kavet veldig med å få det til, det kan jeg bare si, men de har holdt ut med meg.

I dag da, hvordan går det nå?

- For det første har jeg begynt på denne medisineringen. Jeg hadde en downperiode, men nå er jeg tilbake der jeg begynte.

Du ser så frisk ut

Det utsagnet er han ikke alene om å høre.

- Jeg sammenlikner meg med en strømkabel. Den ser fin ut utenpå, men tror du det går strøm i gjennom? I en periode trodde jeg også at jeg hadde demens, men demente personer blir jo ikke bedre og bedre...

Hva med de ansvarlige

- Vi tenker jo at vi skulle hatt journalene

våre. De er på Sandsli og de er vanskelige å få ut av systemet, sier Charles.

- Min journal er i NAV-systemet sier Kjell. Jeg har aldri fått min, jeg heller. I dag sitter de her, Charles er 54 år, Kjell 62, og hele det yrkesaktive livet de egentlig skulle ha hatt, forsvant bokstavelig talt i oljå.
- Det tar lang tid å innfinne seg med andre måter å leve på. Jeg tror kanskje aldri jeg klarer det helt, sier Kjell.

Andrzej Boniukiewicz

Også han fra Statfjord A. han begynte i 1985 og er nå 61 år.

- Jeg gikk av med 58 +, forteller han. Jeg gjorde på grunn av helse.

Andrzej's historie ligner litt på Kjells historie. Han hadde de samme symptomer som ham.

- Først lammelsen på venstre side av kroppen. Jeg ble sendt hjem igjen og deretter undersøkt av en nevrolog

hjemme i Kristiansand.

Det ble også sjekket om det var flåttbitt. Det var det altså ikke. Etter dette ble det slått alarm.

Du var den fjerde i denne gruppen på 11 som jobbet med turbiner og som ble syk. Hva skjedde videre nå?

- Bedriftslegen kontaktet Haukeland sykehus, og de var ivrige til å begynne med. Overlegen var selv rammet av MS og trodde de hadde et MS-spor å følge. De fant ut at det ikke var noen

Reidar Fabritius, Elin Maria Sjøseth og Nils Henrik Sanner

forbindelse til MS, av vår gruppe var det bare to som fikk påvist MS, dermed trakk Statoil seg ut av MS-prosjektet.

Før og nå

Tidligere var det mye oljelekkasjer. Folk jobbet i olje, fikk olje på klærne, gjen-
nom hanskene, pustet det inn. I dag er det blitt mye bedre på det området.

- Heldigvis for de unge som jobber der ute nå, men det hjelper jo ikke oss som har jobbet der i 25 år.

Er verneutstyret på dette området og blitt bedre?

- Noe bedring er det jo, men det viktigste er de bygningsmessige endringene som sikrer et bedre arbeidsmiljø.

Michel Mulder: jeg fikk sjokk

Michel Mulder og Babs Stulemeijer, han lege, hun sjukepleier skulle intervjuet og undersøke de oljeskadde arbeiderne fra Statfjord og Ekofisk. De visste nok ikke på forhånd hva de gikk til.

- Jeg satt på hotellrommet og hadde pilotene friskt i minne. Så kom oljearbeiderne. Det var veldig mye verre. Her ser vi ødelagte liv. Folk har gått i over 20 år uten å få en diagnose. Hvordan er det mulig, spør han sjokkert.

Mulder stusser over den medisinske ekspertisen i Norge. Han syns det er hårreisende at ingen har satt seg ned og undersøkt hvorfor så mange mennesker mistet helsen.

- Jeg er overrasket og rett og slett

forbannet! Hvordan går det an å bare forlate en så stor gruppe mennesker? Fjerne dem fra jobbene sine og la dem seile sin egen sjø? Ut i tåka!

Sitter tomhendte igjen

De har ingen ting, fortetter han.

- Verken penger eller liv. De mangler konsentrasjon, men er intelligente mennesker. Jeg ba dem ikke kjøre bil fordi de mangler evnen til å ha oversikt over trafikkbildet og ta inn informasjon.

En av oljearbeiderne er totalt forgiftet av olje. Han har olje overalt, på huden, i håret, i lungene.

- Han har jobbet i motorrommet med turbiner. Varmen lå på rundt 60 grader. Ett til to pust av den dampen, så ut av rommet. Luften var full av oljedamp.

De fortalte historiene sine, om mangel på skilting, mangel på advarsler. At oljen

måtte skiftes, at dette var deres jobb, at de alltid hadde olje på hendene. Det ble sagt at formennene fjernet skiltingen for ellers ville de ikke få gjort jobben. Huden datt av daglig. De så fæle ut.

Allergier

Du bygger opp en allergisk reaksjon, forteller Mulder.

- Når du først er blitt allergisk, skal det ingen ting til før det slår ut. En av oljearbeiderne her fortalte at han skulle fylle på bensin på bilen. Plutselig lå han bevisstløs ved pumpene. Nå er det sønnen som fyller på drivstoff.

Prøvene vi har tatt av dem vil gi svar, men det vi har sett av dette er rett og slett sjokkerende.

Hva nå?

Dette er toppen av et isfjell, sier Mulder

Kjell Fiskå

og peker på at behovet og løsningen
nå er en klinikk for denne gruppen. De
trenger en spesialbehandling.
- Vi må følge dem opp og forberede dem
på å kunne klare seg videre i livet.
Mulder lar seg imponere og også forun-

dre av at de likevel elsker oljearbeider-
livet sitt.
Selv om de har mistet sine liv er de glad i
offshorrelivet.
- En av oljearbeiderne hadde hatt
hjertetransplantasjon, gikk på cortison

og hadde alle de klassiske tegnene som
utstrakt bruk av cortison gir. Men ut
igjen, det ville han.
Hinderet som må klatres over for å få
gitt dem behandling heter økonomi.
Det er ikke noe lite hinder...

Michel Mulder: Solutions in monitoring, diagnosis and treatment.

Møtedeltagere SAFE-huset 30. september 2011

Michel Mulder
Babs Stulemeijer
Nils Henrik Sanner
Toril Torlei
Knut Rasmus Kyvik
Peter Alexander Hansen
Reidar Fabritius
Tom Heradstveit
Svein Grahnstedt
Harry Stiegler Brevik
Randi Hag
Audun Seljestad
Elin Maria Sjøstedt
Helge Kjuus
Jakob Nærheim
Kjersti Hjelle
Ebba Wergeland
Halvor Erikstein
Mette Møllerop
Reidun Ravndal

Tidligere kaptein KLM, lege
Reg.nurse, Neuro therapist
VO Norwegian, kaptein
2. nestleder SAFE Sokkel
Bedriftslege Statoil
KHVO Statoil
Flylege, Bodø
Norsk Flygerforbund, kaptein SAS
Overlege yrkesmedisin, Ullevål
Ufør turbintekniker, Statoil
Yrkeshygieniker, Yrkesmed. Haukeland
Kaptein SAS
Kabinbesetning, Norwegian
Lege, avdelingsdirektør STAMI
Prosjektleder OLF / Statoil
Bedriftslege Statoil
Lege Arbeidstilsynet
Yrkeshygieniker, org.sekr.
Magasinredaktør
Organisasjonssekretær

Vikarbyrådirektivet møtes med stadig større motstand

Tekst: Mette Møllerop. Foto: Mette Møllerop, Johan Petter Andresen, Hilde-Marit Rysst

SAFE sin fane var en av de 73 fanene som markerte motstand mot innføring av Vikardirektivet mandag 5. desember.

Fanemarkeringen foregikk på Eidsvoldsplass i Oslo, og hovedmengden av fanene så ut til å høre hjemme i LO. SAFE var heldigvis ikke noen enslig svale blant de LO-tilsluttede forbundene. Blant annet har Unio sluttet seg til motstanden mot direktivet og vedtatt en resolusjon hvor de krever at regjeringen legger ned veto mot EUs vikarbyrådirektiv med mindre den norske arbeidsmiljølovens bestemmelser og intensjoner ivaretas på en sikker måte, at pensjon og andre sosiale bestemmelser blir sikret og tillitsvalgte får innsyn i lønns- og arbeidsvilkår. De advarer samtidig mot den økende faren for sosial dumping både i privat og i offentlig sektor. Kampen mot sosial dumping er ekstra viktig i en tid med høy arbeidsinnvandring.

Likeverdige pensjonsrettigheter må bli overført ved virksomhetsoverdragelse, og virkeområdet for reglene om virksomhetsoverdragelse som sikrer videreføring av lønns- og arbeidsvilkår, må utvides og blant annet omfatte flere anbudssituasjoner, sier de i resolusjonen. Også bøndene markerer seg i mot direktivet. Under fanemarkeringen

deltok småbrukarlaget fra Oppland, og i flere uttalelser fra Senterpartiets ungdomslag, uttrykkes det kraftig motstand mot Vikarbyrådirektivet. Senterpartiungdommen sentralt har for øvrig vedtatt motstand mot direktivet.

Bredde og spiss

Det er flott at noen nå går i spissen, men samtidig er det viktig å raskt få bredden i fagbevegelsen på banen. Vikarbyrådirektivet er ikke bare en trussel mot LO-forbund, UNIO og SAFE, men en trussel mot Arbeidsmiljøloven og tariffbestemmelser om begrensninger av innleie fra vikarbyråer. Vikarbyråene er på fremmarsj, og er allerede i en del sammenhenger større enn tidligere ledende bedrifter innen bygg/entreprise.

De Facto-rapporten om økende innleie

I rapporten «Innleiebom i byggebransjen» laget av Roar Eilertsen, De Facto, skriver han blant annet: «Utgangspunktet er bekymringer for at innleie av arbeidskraft fortrenger faste ansettelser i byggebransjen, og at dette på sikt vil undergrave eksistensen av viktige fagmiljøer i Norge. Oppfatningen er også at de store bedriftene ikke tar inn lærlinger i stor

nok grad, slik at rekrutteringsgrunnlaget sakte men sikkert tørker ut.»

«Vi har innhentet oversikter fra de seks største entreprenørbedriftene (Veidekke, Skanska, Selvaagbygg, AF Bygg, NCC og Peab), fra de 8-10 største bemannings-selskapene som leverer arbeidskraft til byggebransjen, fra Byggenæringens Landsforening (BNL), og fra opplæringskontoret for byggefagene i Oslo og Akershus.»

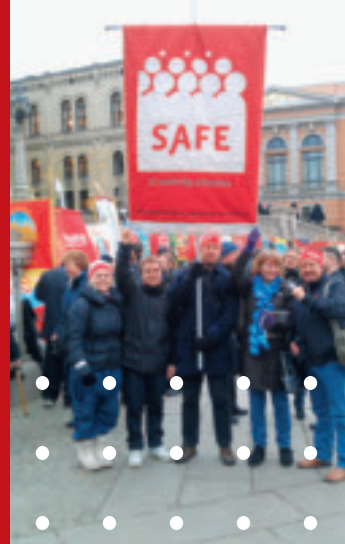
«Vår undersøkelse viser at den økte etterspørselen etter arbeidskraft i byggebransjen de siste par årene i stor grad har blitt dekket gjennom mer innleie av arbeidskraft fra vikarbyråer / bemanningsselskaper. Rapportene vi har fått fra tillitsvalgte i de aktuelle entreprenørbedriftene bekreftes av all tilgjengelig statistikk over utviklingen i bemanningsbransjen.

I etterkant av den første handlingspakken mot sosial dumping (2006) ble ordningen med ID-kort på byggeplasser innført. Byggenæringens landsforening (BNL) publiserte nylig en rapport med oversikt over antall utstedte ID-kort

Bjarte Mjåseth

Fra fanemarkeringen i Oslo

pr 2011 (www.bnl.no, publ. 09.09.11). Den viser at det er utstedt ca 280 000 ID-kort, og at ca 25 prosent av disse er til utenlandske arbeidere – eller rundt 70 000 arbeidstakere. Mer enn 140 land er representert på norske byggeplasser, men Polen, Sverige og de baltiske landene står for mer enn 75 prosent av de utenlandske arbeiderne.»

«Er den økende innleievirksomheten lovlig?

Hvordan henger så denne utviklingen sammen med de restriksjonene som finnes mot arbeidsutleie i Arbeidsmiljøloven? Som nevnt har vi bestemmelser i Aml § 14.12 som sier at bedrifter kan leie inn arbeidskraft, men at de samme begrensninger som for midlertidige ansettelser (§14.9) skal gjelde. Hovedregelen der er at det bare er anledning å bruke midlertidige til andre oppgaver enn det som virksomheten vanligvis driver med, eller som erstatning for navngitte personer som er sykemeldte, i permisjon eller lignende. Myndighetene har altså bestemt at de samme begrensningene gjelder for innleie fra vikarbyråer.

For bruk av midlertidige og innleie er det et unntak fra denne hovedregelen. I lovparagrafens 2. ledd heter det:

”I virksomhet som er bundet av tariffavtale kan arbeidsgiver og tillitsvalgte som til sammen representerer et flertall

av den arbeidstakerkategori innleien gjelder, inngå skriftlig avtale om tidsbegrenset innleie uten hinder av det som er bestemt i første ledd.”

Den omfattende veksten i innleie til entreprenørbedriftenes ordinære virksomheter må derfor enten skje ulovlig eller etter avtale med de tillitsvalgte. I de store entreprenørbedriftene er det stort sett ordnede forhold med fungerende tillitsvalgte og avtalesystem. Spørsmålet blir dermed om de tillitsvalgte er for ”slepphendte”, og for lett går med på avtaler om å løse en situasjon / problem ved hjelp av innleie? Tillitsvalgte vi har vært i kontakt med i de store entreprenørselskapene forteller at de er under stort press for å godkjenne innleieavtaler.»

«En annen praksis er at ”de store” som har hovedentreprisen setter ut deler av arbeidet til underentreprenører (som igjen kan sette det videre til underentreprenører, osv.). Tillitsvalgte i alle de store selskapene melder at bruk av underleverandører har økt de siste par årene. Hos disse underentreprenørene er det ikke alltid tariffavtaler og tillitsvalgte, og i disse tilfellene snakker vi om ulovlig innleie. Norsk lov forbyr nemlig entreprenører å leie inn fra vikarbyråer når de får et oppdrag, dersom det ikke er tariffavtale i bedriften og avtale om innleie er inngått med de tillitsvalgte. Det er grunn til å tro at disse bestemmelsene brytes i stor stil,

og myndighetene bør definitivt sørge for at dette blir kontrollert bedre.»

Hva blir konsekvensene i oljebransjen?

Olje og bygg kan ikke sammenliknes, mener nok mange. De store operatørene setter ikke ut kjernevirksomheten. Nei, kanskje ikke i denne omgangen, men svært mye av produksjonsprosessen og det som skal til for å holde en plattform i gang, er allerede satt ut på anbud.

- Når normen for faste ansettelser forsvinner, blir erstatterne innleide og midlertidig ansatte i mye større grad, sier Bjarte Mjåseth, organisasjonssekretær i SAFE. Hvis du som ungdom vet at du ikke får fast ansettelse i bedriften, er det ikke særlig motiverende å signere en lærekontrakt. Det betyr tørke for rekruttering av ungdom i oljebransjen.

Ungdom ønsker seg utdanning, men de ønsker også trygghet i form av fast jobb. Vikarbyrådirektivet vil dermed få betydning for framtidig kunnskap og kompetanse i Norge.

Press på HMS

- I forbindelse med utstrakt bruk av innleie, vil vi oppleve et økt press på HMS, sier Bjarte. Det gjelder ikke minst i forhold til en felles forståelse av sikkerhet. Både språkforståelse, kultur og lik erfaringsbakgrunn har betydning for sikkerheten på en så utsatt arbeidsplass som en plattform.

Roar Eilertsen innledet om Vikarbyrådirektivet på forbundsstyremøte.
Foto: Kjell Terje Skrunes

I forhold til lønns- og arbeidsforhold har vi den siste tida sett forpleiningsselskapet i ISS i «fri dressur». Umenneskelige arbeidsforhold er det som møter de ansatte og vikarene som jobber på Olav Thons hoteller. At det først og fremst er filippinske og thailandske kvinner, er vel neppe noen overraskelse, like lite som det overasker at arbeiderne fra bemaningsselskapet NST-gruppen som er utleid til en bedrift på Bokn i Rogaland, er fra Litauen. Avsløringene som viser at de tjener 14 kroner timen, forteller hva vi kan vente oss om Vikardirektivet skal inn og i praksis overstyre norske tariffavtaler og norsk arbeidsmiljølov.

Svekket medlemsgrunnlag

Ved innføring av Vikardirektivet vil fagbevegelsen oppleve et svekket medlemsgrunnlag.

- For det første har vi en rekke internasjonale selskap som nekter sine ansatte å fagorganisere seg. For det andre vil vikarer og midlertidig ansatte ha en arbeidssituasjon som gjør det vanskelig å samles for å kjempe for sine rettigheter på arbeidsplassen. Når du ikke vet hvor du skal sendes neste gang, når du har lange arbeidsdager, ikke kjenner arbeidskameratene dine og kanskje heller ikke forstår språket deres, sier det seg selv at aktivt fagforeningsarbeid blir en håpløs oppgave.

Også fagforeningsbevisstheten vil bli merket av denne typen endringer. I første omgang vil nok vår generasjon holde stand en stund, men ungdommene som kommer inn på arbeids-

markedet, vil mangle både forståelse og kulturgrunnlag for å utvikle fagforeningsbevisstheten videre. Det gjør at vi mister styrke og slagkraft, og vil få større problemer med å forsvare våre lønns- og arbeidsforhold.

- Svekkede tariffavtaler gir svekket sikkerhet, slår Bjarne fast og spør; hvem er drivkraften i sikkerhetsarbeidet, hvem er vaktbikkjene for et trygt arbeidsmiljø? Land som har innført direktivet opplever heller ikke økt sysselsetting. Det blir svært forståelig når vi nå opplever ISS. Klarer du ikke presset og jobber raskt nok, kan du bare slutte. Det vil alltid stå arbeidstrengende klare til å overta jobben din.

Formålsparagrafen i Vikarbyrådirektivet

Formålsparagrafen i Vikarbyrådirektivet er som følger " ...ved at anerkende vikarbureauer som arbeidsgivere samtidig

med, at det tages hensyn til behovet for at etablere passende rammer for anvendelsen af vikarbejde med henblikk på at bidrage effektivt til at skabe arbeidspladser til å utvikle fleksible former for arbejde" og i artikkel 4 nr. 1 står det "Forbud mod og restriksjoner i anvendelsen af vikar vikarbejde kan kun begrundes i almene hensyn" En dom i EFTA-domstolen vil sannsynligvis føre til at dagens restriksjoner i arbeidsmiljøloven. §§14-9, 14,12 som regulerer innleie- og de tariffavtalebestemmelsene vil måtte fravikes. Utgangspunktet for Vikarbyrådirektivet er å skape et totalt fleksibelt arbeidsliv med mer utstrakt bruk av innleie som igjen vil medføre at normen for faste ansettelser vil forvitte.

Riktignok er det et likebehandlingsprinsipp i Vikarbyrådirektivet, men dette

kan innføres uavhengig av en implementering av Vikarbyrådirektivet, det er først og fremst snakk om politisk vilje.

Fagbevegelsen er under press, og med denne fanemarkeringen blir vi mer synlige. Dette er ikke et spørsmål om organisasjonskamp, det handler om vi står opp som en samlet fagbevegelse mot en utvikling som er feilaktig.

Om våre folkevalgte åpner opp og får dette direktivet inn i norsk arbeidsliv, vil det for alltid stå som et feilgrep.

Plattform for fanemarkeringen

Fanemarkeringen har som formål å skape en felles plattform for hele fagbevegelsen. Et press på våre folkevalgte, blir et hardere press når en samlet fagbevegelse står bak plattformen.

Direktivet truer Arbeidsmiljøloven og tariffbestemmelser om begrensninger av innleie fra vikarbyråer. Avgjørelser om dette vil kunne bli overlatt til EU/EFTA-domstolen. 5 desember 2011 er fristen for EU/EØS-land å ta inn Vikarbyrådirektivet. Det er ikke gjort i Norge. Det er bra siden regjeringa har muligheten til å reservere seg mot direktivet.

Vi krever av regjeringa at vi innfører likebehandlingsprinsippet, men avstår fra resten av direktivet!

LO sekretariatet må fatte vedtak om veto. Hvis ikke, må LOs representantskap realitetsbehandle vikarbyrådirektivet. Vi ber fagforbund og fagforeninger i og utenfor LO å støtte kravet om veto.

SAFE støtter

Dette kravet støtter SAFE som organisasjon fullt ut, det er også fattet et vedtak i SAFE forbundsstyre i oktober hvor dette er forankret.

«Vårt lov- og avtaleverk har begrensninger i muligheten for midlertidige ansettelser og innleie. Hvis vikarbyrådirektivet blir implementert i norsk lov vil arbeidsvilkårene svekkes i framtida. SAFE mener at der det unntaksvis benyttes innleide arbeidstakere skal de ha like gode lønns- og arbeidsvilkår som innleiebedriften. Dette må innarbeides i norsk rett. Direktivet vil føre til mer innleie fra bemanningsselskaper da disse vil likestilles med produksjons-selskaper og hovedentreprenører.

Negative konsekvenser av direktivet vil bli:

- mer sosial dumping
- svekkelse av stillingsvern og faste ansettelser
- svekkelse av fagbevegelsen
- samt undergrave forhold som har betydning for helse, miljø og sikkerhet

Resultatet vil bli at ikke bare B-laget i norsk arbeidsliv utvides, men at også alle arbeidstakere vil bli rammet som en følge av direktivet.

SAFE krever at Stortinget bruker reservasjonsretten mot direktivet. SAFE oppfordrer den norske fagbevegelsen, og særlig YS om å intensivere arbeidet mot EUs vikarbyrådirektiv, og om å øve press på de folkevalgte.»

Varslersaken i SAFE

Tekst: Ellen Fjermestad-Svendsen. Foto: Mette Møllerop

Den 7. november 2011 falt Gulating lagmannsretts dom i den såkalte "varslersaken".

"Varslersaken" kan i korte trekk sies å ha startet med at Safe i 2010 tok ut stevning med krav om at ett av våre medlemmer skulle ha erstatning og arbeidet tilbake grunnet 3 forsvarlige varslinger ble gjengjeldt, i arbeidsmiljølovens forstand, i form av bl.a. trakassering, mobbing og forbигåelse.

SAFE tapte saken i Bergen tingrett med saksomkostninger og besluttet å anke saken til Gulating lagmannsrett.

Saken ble behandlet i september i år, og Gulating lagmannsrett avsa den 07.11.2011 dom med det resultat at SAFE ikke fikk medhold i sine påstander om erstatning og arbeidet tilbake/gjenninnsettelse.

AU har vurdert om lagmannsrettens dom skulle ankes, men har besluttet, etter gjennomgang av saken og jus-sen med juridisk, at saken ikke skal ankes til Høyesterett. Saken er tapt i to instanser med saksomkostninger, og lagmannsrettens bevisste tyngde på bevisvurderingen vanskeliggjør sakens muligheter for å slippe inn i Høyesterett. Lagmannsrettens eventuelle feil ved rettsanvendelsen tildekket videre av lagmannsretten sin bevisvurdering. Det er imidlertid viktig å poengtere at både tingretten og lagmannsretten kom til at alle tre varslinger som vårt medlem gjorde på sin arbeidsplass er funnet å tilfredsstillende lovens krav til for-svarlighet. Det er mao ikke varslingene rettsinstansene har stilt spørsmålste-gn

ved, men de har ikke funnet bevisst at vårt medlem, og forsvarlige varsler, har blitt gjengjeldt ved mobbing, trakassering, forbигåelse osv.

Dette er et viktig delseier å ta med seg i Safe og dets medlemers videre arbeid med varsling og gjengjeldelse.

For SAFE ønsker å jobbe videre med saken rettspolitisk så vel som og opp mot arbeidstilsynet, Ptil og internt. Safe er nemlig av den oppfatning at siden lovverket er så nytt og umodent så har man en lang vei å gå før varsleres rettsvern er tilstrekkelig ivaretatt både i lovverk og i rettsapparatet. Safe vurderer derfor denne saken som en av mange som må til for å få regelverk og rettsapparat på plass. Fafo arrangerer den 08.12.11 et seminar hvor nettopp dette tema er på dagsorden. Her vil SAFE være representert for å bl.a. dele våre erfaringer og påvirke lovverket rettspolitisk.

Oppsummert så retter Safe seg opp i ryggen og er stolte av å være en av de første fagforeninger i landet som har ført en varslersak så langt opp i systemet, og krummer ryggen i det videre arbeidet vil skal gjøre for å styrke varsleres rettsvern.

Advokat Dag Steinfeld,
Bengt Adler Olsen,
direktør og Hilde
Førland, personal-
direktør

Landanleggene samlet i Molde

Tekst: Stian Nilsen, leder Områdeutvalg for landanlegg

Områdeutvalget for landanlegg har de siste årene hatt som tradisjon at det siste utvalgsmøte før jul blir lagt et sted utenfor Stavanger. Man inkluderer da julemiddag og får litt sosialt også. I år var turen lagt til Molde med møte, besøk på Nyhamna og middag.

De fleste valgte å dra opp kvelden før møtet startet siden det ikke går så mange fly på morgenen. Det korrekte vil være at de fleste **forsøkte** å dra opp kvelden i forveien. Været gjorde det til en utfordring for flere. Representantene fra Slagentangen var således heldig fordi flyet deres var det siste flyet som fikk lande på Årø Lufthavn Molde før flyplassen stengte pga dårlig vær. Rett bak "Slagen-flyet" kom representantene fra Mongstad på Bergen-flyet. De ble først liggende og sirkle over Molde i 1 time. Pga den pågående fakingen fra Nyhamna så kunne de telle runder, men det er usikkert hvor mange det ble. Når Årø fortsatt ikke hadde åpnet valgte flykapteinen og returnere til Bergen, før de gikk tom for drivstoff.

Representantene fra Kollsnes fikk landet i Kristiansund og fikk dermed en busstur gjennom et vinterlig Møre-landsskap på natten før de ankom hotellet i 0130-tiden.

På tross av utfordringene som vinter- været bragte oss, så var alle påmeldte

klar til møte på onsdag morgen. Det var allikevel godt at vi hadde en noe rolig åpning. Vi hadde et par sentrale valg som vi skulle utpeke representanter til, og det er jo godt å se at det er en så god tone i områdetutvalget at vi raskt ble enige om hvilke representanter som best kan ikle seg rollene.

Deretter hadde vi en runde rundt bordet hvor alle la frem sine utfordringer den siste tiden. Dette er en meget nyttig runde da vi får mange nyttige innspill og forslag til løsninger fra hverandre samtidig som vi hører hvordan de andre anleggene har det. Selv om Kårstø ikke var representert på møtet så ble de aktuelle utfordringene deres også betimelig diskutert.

Etter en bedre lunsj som besto av både ribbe og pinnekjøtt klemte vi oss sammen i tre biler og kjørte ut til Aukra og Nyhamna. Noe skuffet over at de ikke serverte sveler på "julefergå", men allikevel i godt humør. Ved ankomst Nyhamna ble det gitt en sikkerhetsbriefing og utdelt klær før vi var klar for en

busstur rundt på anlegget. Omvisningen ble noe redusert pga fakkelsituasjonen som var på anlegget i denne tiden. Dette skyldtes vedlikeholdsarbeid på kompressorer. Det var allikevel interessant å se både Landfall hvor rørene inn og ut av anlegget gikk, selve anlegget og testpit for subsea compression og ikke minst få en god forklaring på selve prosessen. For de fra raffineri så er jo dette en helt annen prosess, men det var jo også interessant for de fra Hammerfest og Kollsnes også. Det ble også tid for en omvisning i kontrollrommet. Operatørene fra Slagen ble jo stående og måpe når de så hvor flott og oversiktlig det kan være i forhold til et gammelt system.

Som nevnt så pleier dette møtet å inkludere julemiddag, men siden det allerede var inntatt ribbe og pinnekjøtt til lunsj så ble dette erstattet av en god, men mer ordinær middag.

Dag 2 var i stor grad forbeholdt diskusjon angående forhandlinger 2012. Det er nok endel delte forventninger til

oppgjøret. Når det gjelder de sentrale forhandlingene så er det enighet om at vi ikke har fått til noenting der de senere årene, men at vi har viktige punkter som det neste år vil bli nødvendig å få inn. Noe av det som skaper store diskusjoner er at selskapene går ut og hevder at det er særdeles tøffe tider økonomisk, samtidig som vi ser at

selskapene gjør det meget bra. Vi ser at selskapene stadig flytter inntekter til andre land via såkalte “allokerte kostnader”. Dette er noe vi må ta meget alvorlig og muligens må ha med oss styresmaktene på.

Iso-fagenes utfordringer ble også diskutert, og vi er selvsagt meget spent

på hvordan utviklingen der vil være fremover.

Det var en enighet om at alle klubbene må gjøre et godt arbeid fremover mot tariffkonferansen og videre mot neste års forhandlinger.

Foto: Bjørn Tjessem

Jeg som sykler tempo på Eidsvoll i mai 2011. Et individuelt løp.

Nei, jeg sykler ikke til jobben

Tekst: Mette Møllerop. Foto: Mette Møllerop og Stine Borgli-arkiv

Stine Borgli – boredekkssarbeider på Valhall lar sykkelen stå når hun skal på jobb. Men det har skjedd at sykkelen har blitt med i bagasjen...

Stine er medlem i SAFE, ansatt i Archer, jobber som boredekkssarbeider, utdanner seg til ingeniør og er landeveisryklist. De fleste andre må trekke pusten før de er kommet halvveis, Stine bare smiler og legger til; jo, det er jo travelt, men jeg får litt tid igjen til familie og venner og, innimellom.

- Jeg liker å ha mange baller i lufta. Hvis noen lurte på hva slags rare ting denne jenta driver på med, røper sykkelpark og påklledning at dette ikke er helt vanlig sykling. Likevel er det nok overraskende for de fleste at hun faktisk ikke bare sykler, men er profesjonell sykkelrytter, uten å foreløpig ha takket ja til tilbud om profflag.

Det er litt overraskende for meg og, røper hun.

- Jeg drev med fotball tidligere, og syns det var kjekt. Jeg er glad i idrett og aktiviteter som gir fysiske utfordringer, og fotball var jo absolutt et godt valg. At jeg gikk over til sykling, var nærmest en tilfeldighet. Jeg jobbet hos Ikea og de stilte lag på Nordsjørittet i 2009. De spurte om jeg ville være med, jeg sa ja, og gjorde det bra der.

Hvor bra da?

- Jeg vant min klasse, fra 17 til 19 år. Jeg var veldig overrasket selv over at det gikk så bra, og tenkte at sykling kanskje var noe for meg.

Stine meldte seg inn i Bryne sykkelklubb, valgte vekk fotballen, fikk treningskamerater og etter to år var hun på landslaget!

Boredekkssarbeider med fagbrev

Stine trivs godt i Nordsjøen.

- Jeg begynte der ute i 2008 og har vært oljearbeider i litt over tre år. Jeg fikk lærekontrakt og har nå fagbrev som boredekkssoperatør. Planen er å utdanne meg videre til ingeniør, så for tida er jeg også student og tar nå et obligatorisk forkurs.

På grunn av studiene, ikke på grunn av sykkelaktivitetene, har hun fortiden 50 prosent jobb.

- Det betyr at jeg går inn i ressurspoolen og reiser ut når de har behov for meg. Hadde jeg ikke hatt studiene, ville jeg nok fortsatt vært i full jobb. Med skiftordning på 2-4 er det lett å få tilstrekkelig trening.

Men likevel, når du ser på andre toppidrettsutøvere er det ikke mange som har full jobb ved siden av?

- Nei det er riktig, men det er nok vanskeligere å kombinere en «åtte til fire-jobb» med så mye trening. Hva syns kollegene dine om syklingen?
- Folk er veldig positive. De syns det er interessant, og de følger med på hvordan det går i konkurranser og slikt.

Trener i havet

De fleste plattformer har fra gode til brukbare treningsforhold for de ansatte. Stine bruker de tilbudene som finnes, men er samtidig klar på at 12 timers arbeidsøker er såpass slitsomt at det er viktig å balansere treningen slik at en ikke går tom.

- Jeg trener nesten hver dag, men bevilger meg to fridager i løpet av de to ukene. Hjemme trener jeg tre til fire timer hver dag, der ute nøyer jeg med halvannen til to timer.

Det er jo ikke mer enn 24 timer i ditt døgn heller, og når du legger til matpauser, klesskift og søvn, blir jo døgnet brukt opp?

- Ja det er riktig det. Jeg er nøye på å få restituert meg, få nok søvn og sunn mat, men samtidig merker jeg at jeg får mye energi av all treningen.

Sykkelparken er imponerende.
Sykkelen til venstre brukes til tempo.

« Et løp i Belgia

© Kris Claeys

Sykkelen har vært i Nordsjøen den og. Ja, Stine ler litt.

- Jeg prøvde det på et par turer, men fant vel ut at jeg like gjerne kunne trene alternativt der ute. Det kan være like bra. Syklet du fram og tilbake i korridorene da?

- Nei, verken der eller ute på gangbroer og langs plattformen. Oljesøl og sykling er ikke verdens beste kombinasjon. Jeg hadde med meg en såkalt «rulle» som du setter sykkelen i, og sykler da med et fast og et løst hjul. Det er en effektiv måte å trene på, uten at du legger en eneste mil bak deg.

Det gikk greit å få alt med seg ut på plattformen. Rullen ble demontert og gikk i en bag, sykkelen kom ut med båt.

- Det vakte jo litt oppmerksomhet, smiler Stine, særlig fordi det skjedde mens jeg var ganske ny der ute.

Forbilder

Som de fleste andre idretts- og sykkelinteresserte, blir det litt titting på Tour de France.

- Jeg har mye å lære og det er klart at de guttene der er inspirerende.

Kvinnelige syklistene da, er det ikke noen som inspirerer der?

- Jo absolutt, men de to supersyklistene våre, Gunn Rita Dahle Flesjå og Lene Byberg sykler terrengsykling, mens jeg først og fremst holder på med landeveis- sykling. Riktignok trener jeg allsidig i sykling, det må man jo om en skal kunne

Vedlikeholdet av syklene er høyt prioritert.

sykle uansett vær og føreforhold, men det er jo ikke det jeg konkurrerer i. Sykkelløp for kvinner da, er det lite av det her?

- Det er få «dameløp» dessverre. Det er ikke mye som vises på TV heller. I Belgia og Nederland er landeveisritt for damer en mye større og mer populær idrett.

Konkurranser

Skal du gjøre det godt i konkurranser, må også konkurranseinstinktet være på plass.

- Jeg har konkurranseinstinktet på plass, ja, sier Stine. Jeg vil veldig gjerne vinne. Du vinner og!

- Ja, noen ganger gjør jeg det, og noen ganger går det ikke fullt så bra. EM i sommer er et eksempel på det siste. - Jeg ble tatt ut på landslaget som skulle delta i EM på grunn av gode resultater etter et firedagers ritt i Tsjeckia. Problemet var at EM ble avviklet like etter, og da var jeg tappet for krefter. Dessuten hadde jeg et fall og klarte aldri å ta igjen resten av feltet. Ingen hjelperyttere som kom og hentet deg altså?

- Nei, vi hadde ikke så mange deltakere, kun to var plukket ut, og det er heller ikke slik det fungerer i mesterskap. Det er annerledes i store ritt hvor nasjonene eller sykkelklubbene stiller lag. Mitt mål var å komme til mål med en grei plassering. Dette var et såkalt U23 EM. Det betyr at deltakerne er mellom 18 og 23 år. Syklis-

Fra det lokale dameløpet, også kalt Hulderrittet.

tene i denne klassen har anledning til å sykle som seniorer og. Du må ha fylt 19 år for å delta som senior.

Skader

Sykling er en idrett hvor skadeomfanget er lite. Når du ser på de store sykkelrittene, virker det kanskje ikke slik, ettersom den ene etter den andre deiser i bakken med alt fra skrubbsår og brukne kragebein til enda mer alvorlig skadeomfang. Likevel vil ikke Stine være med på at sykling gir mer skader enn annen idrett.

- Det er selvfølgelig disse fallskadene hvor brukne kragebein er det vi ser mest av. Men andre skader, som slitasje, muskelskader og den type ting, er det lite og ingenting av. Selv hadde jeg mer

skader på fotballbanen enn jeg har hatt på sykkel. De skadene jeg sitter igjen med fra sykkel er mer kosmetiske skader, altså diverse kutt og rifter som er lappet i sammen.

Sykling kan altså anbefales?

- Ja, det kan det.

Rask stigning i karrieren

Fra Nordsjørittet i 2009 ble det kun småløp, «birken» og sånn, sier Stine. I 2010 økte aktiviteten.

- Det gikk ikke veldig bra, men greit.

I 2011 skjedde det noe?

- Ja i år har det gått veldig bra. Jeg fikk 2.plass sammenlagt i Norgescupen og 3.plass i NM fellesstart. Der stilte alle senioren våre, rundt 50 stykker, så der var konkurransen hard.

» Til venstre: Her er vi på scenen i Ardeche i Frankrike. For løpet skal folk ta bilder av oss og vi må skrive oss inn.

» Til høyre: Emilie og Jeg i EM i Italia juli 2011.

Det er utrolig imponerende når en tenker på at dette egentlig er det andre «ordentlige» året som profesjonell syklist.

- Ja, men det er viktig å ta høyde for at det går opp og ned med resultater og plasseringer i sykkelsporten. Du kan gjøre det bra, men det kan fort bli nedturer og det må du være forberedt på.

Likevel må du jo være et kjempetalent?

- Jo, jeg tror nok jeg er det, men det må jeg i så fall dokumentere i årene framover.

Liten og lett

Verken høyde eller vekt gjør at Stine ruver noe særlig i terrenget. Hun konkurrerer med syklister som er både større og kraftigere enn henne. Er det noen fordel?

- Jeg er ganske sterk selv om jeg er liten og lett, og jeg har en rask akselerasjonsevne. Det betyr at på korte spurter kan jeg vinne, mens de som er større og seigere, tar meg på spurt på lengre distanser.

Er du venn med melkesyren?

Stine ler!

- Ja, ganske god venn. I bakkene er beina bra, men det skjer jo at melkesyren kommer under spurt og da er vi ikke alltid på talefot.

Mentaliteten betyr mye

Den mentale motivasjonen er viktig. Du må ville vinne og du må orke å ha det vondt.

Det er også viktig at det er du selv som

Her også fra et løp i Belgia (Hallebuzingen). Jeg er fremst her.

velger idretten din og hvor mye du vil legge i det. Har du foreldre som presser deg og du etter hvert driver idrett for deres skyld, ikke for din egen, gå du fort lei.

- Jeg har aldri opplevd det. Jeg har hatt foreldre som har støttet meg, men aldri presset meg. Heldigvis!

Stine har også en dyktig trener.

- Hun er lyttende, strukturert, kommer med gode forslag og innspill, men respekterer både mine ønsker og eventuelle behov for hvile og restitusjon. Også sponsorene er på banen. Stine har åtte sponsorer som støtter på forskjellige måter.

- Du er avhengig av sponsorer for å få dette til å gå rundt, selv om jeg er heldig stilt som har halv jobb ved siden av. Jeg står i grunnen litt friere da, også i forhold til å delta på et profesjonelt lag.

Mål for framtida

Målene favner både sykkel, utdanning og familie.

- Jeg tenker at jeg fortsetter som aktiv syklist i fem år til. Deretter vil jeg prioritere jobb, utdanning og familie.

Jeg ønsker å være god i jobben min, jeg ønsker å få en god utdanning, og jeg vil svært gjerne ha familie og unger. Det er viktig å ikke bare leve for idretten, for sykkelen. I hvert fall er det det for meg, sier Stine bestemt.

I faksimile eller ramme:

Meritter 2009-2011

Klassevinner Nordsjørittet 2009 (klasse jenter 17-19)

7 plass blant alle kvinnene i Fredagsbirken 2009

6 plass i Nordsjørittet 2010 (kvinner elite)

14 plass sammenlagt i Norgescupen 2010

19 plass i NM fellesstart 2010

2 plass sammenlagt i Norgescupen 2011

3 plass i NM fellesstart 2011

Norgescupresultat i 2011:

1.plass, 2.plass, 3.plass, 9 plass, 10 plass

Tsjekkia (Tour de Feminin) 2011:

2 topp 20 plasseringer

EM i Italia 2011:

En spennende opplevelse og en erfaring rikere. I løpet hadde jeg et fall, og resultatet endte dårlig.

Lokale løp 2011:

Hulderrittet 2 plass

Beste kvinne i HS Vagle rittet

Damelaget til Bryne vant lagtempo i Dalane SK lagtempo

Ellers har jeg deltatt på en rekke løp både i utlandet og lokalt i innlandet, hvor jeg har oppnådd gode resultater, spesielt lokalt.

Frankrike (Ardeche) 2011:

Eksempel i Ardeche i Frankrike bidro jeg til norsk seier for min lagvenninne, og gjorde et opptrekk for henne før spurten.

Mye arbeid på fritida med rehabilitering av gammelt hus

Arbeidsfelt brønnservice

Tekst: Mette Møllerop. Foto: Mette Møllerop/privat

En noe uvanlig juridisk «stuepike» inntok i sommer formelt kontorpult, stol og pc som organisasjonssekretær i SAFE.

Bernt Hodne ble valgt til jobben under kongressen, etter å ha sittet som «vikar» i en periode etter at Kari Bukve sluttet i SAFE. Tittelen «stuepike» er selvvalgt. Bernt jobbet som forpleiningsassistent som er den egentlige tittelen, i Eurest/ ESS i 10 år.

- Det var jo godt, gammeldags stuepike-arbeid, og tittelen er fin, smiler Bernt. Arbeidsplassene var blant annet Statfjordfeltet, Brage og flere flytere, og han må nødvendigvis ha likt seg godt i Nordsjøen, når årene der ute ble så mange.

- Ja, bekrefter Bernt, jeg likte meg godt i Nordsjøen, og jeg fikk også smaken på arbeid som tillitsvalgt etter hvert. Han satt som leder i SAFE Ung i flere år, og var også tillitsvalgt for vikarene i ESS.

- Da jeg ble spurt om å steppe inn som organisasjonssekretær, så jeg det som en spennende utfordring. Samtidig kom også Roy Aleksandersen inn, og med ham og de øvrige erfarne organisasjonssekretærene som var på huset, hadde jeg nok av folk å spørre om råd og hjelp, om jeg trengte det.

Juridisk bakgrunn

Bernt er utdannet jurist med arbeidsrett som spesialfelt. Hovedoppgaven var rettet mot bygg og entreprenørvirksomhet, og spisset mot kommunens sanksjonsmuligheter ved ulovlig bygging. Akkurat det er det ikke mye av i SAFE,

men arbeidsrett er i hvert fall et viktig arbeidsfelt i industrien for tida. I SAFE er hovedarbeidsområdet til Bernt brønnservice. I tillegg kommer BP og undervisning på kursene for tillitsvalgte.

- Jeg trives veldig godt både med arbeidsområdene og miljøet her på huset. De utfordringene våre medlemmer får i forhold til lønns- og arbeidsforhold, endringer i selskapsformer ved fusjoner og sammenslåinger, er viktig å ta tak i for oss og for medlemmene våre.

Et gammelt hus i Bergen

Bernt og familien som består av samboer og to små barn, har bosatt seg i et oppussingsprosjekt i Bergen. De som driver med rehabilitering av gamle hus, vet at det ikke er problemer med å finne noe å gjøre på fritiden.

- Nei, det stemmer nok det. Husprosjektet vårt har pågått i noen år nå, og det er vel ikke nødvendig å si at ett slikt prosjekt i livet er nok.

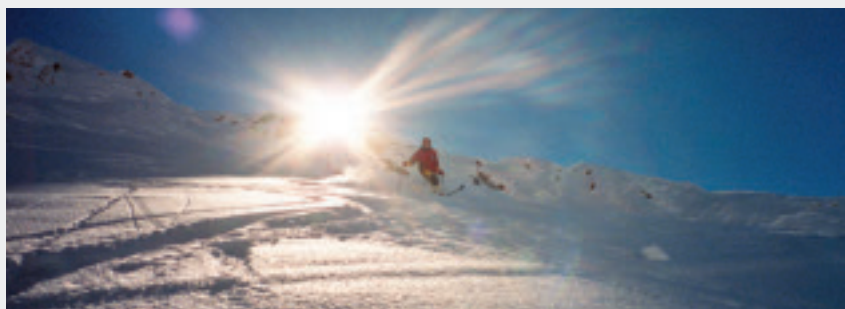
Once in a lifetime, altså?

- Ja, definitivt. Men det blir veldig bra når det er ferdig, selv om det blir dyrt. Dyrere enn dere hadde tenkt?

- Ja, bortimot trippel av alle budsjett. Jeg trodde vi hadde tatt høyde for mye, men i praksis viste det seg at det ikke var godt nok.

Foruten hus, er ski og reiser viktige fritidsingredienser.

- Vi reiser mye til og i Frankrike, og når det gjelder ski, er det telemarkskjøring og såkalt «offpiste», altså utenfor løypene, som er ski for meg. Jeg er veldig glad i denne formen for skikjøring og bruker snøen for det den er verdt, når jeg har muligheten til det. Heldigvis er ikke veien til snøfjellene veldig lang i Bergen, for man kan vel trygt slå fast at både i Bergen og Stavanger må man finne andre måter å tilbringe fritida på enn å drive med telemarkskjøring utenfor snødekte løyper.

Ellen sammen med Vida, Ane og Veslemøy på Lifjellet i Sandnes. Er kjekt turmål!

SAFE, en spennende arbeidsplass

Tekst: Mette Møllerop. Foto: privat

Å takle mange baller i lufta samtidig, er muligens regnet som en «damegreie». Uansett, det var akkurat det vår nye advokat, Ellen Fjermestad-Svendsen gjorde, da hun studerte jus i Bergen og Oslo og fødte barn i Stavanger, samtidig.

Ellen begynte i SAFE i august 2011. Hun har 16 års arbeidserfaring innenfor ulike juridiske fagområder og mange års erfaring fra retten.

- Jeg tok første, andre og tredje avdeling jus i Bergen, leste fjerde og femte avdeling hjemme og tok eksamen i Oslo. Jeg var høygravid og måtte gjøre det på den måten, om jeg skulle komme i mål innen normert tid.

Det gikk greit?

- Ja, veldig greit. Det kan rett og slett anbefales! Jeg fikk eldstedatter Veslemøy og fortsatte studiene. Det var faktisk også en fordel da jeg søkte jobb, men det avhenger selvsagt av god støtte hjemmefra.

Variert arbeidserfaring

Ellen begynte yrkeskarrieren i Det vestre fengselsdistrikt, det som nå heter Kriminalomsorg.

Jeg hadde det juridiske ansvaret for åtte fengselsanstalter fra Kristiansand i sør til Molde i nord, med unntak av Bergen som var eget distrikt.

- Det var en spennende og veldig grei jobb med mange forskjellige oppgaver. Blant annet lærte jeg mye forvaltnings-

rett i den perioden. Det er et råd jeg vil gi videre til nye jurister; skaff deg kompetanse innen forvaltning!

I tillegg var det en arbeidsplass med godt regulert arbeidstid, noe som forenkler livet som småbarnsmor.

Flere barn i produksjon

Barn nummer to, Ane, kom til verden i 1998. Da hun var blitt to år, begynte Ellen i politiet og hadde jobb som politiadvokat i Rogaland politidistrikt i 6,5 år. To av disse årene var på stasjonen i Stavanger.

- Tredje datter Vida ble født omtrent samtidig med sammenslåingen av politidistriktene i Rogaland, og jeg ble bedt om å søke jobb som politiadvokat på avdelingen for organisert kriminalitet. Her ble det blant annet en intens jobbing med Nokas i to år, en spennende, men krevende periode.

Utover dette har Ellen advokatpraksis fra Kommuneadvokaten i Sandnes og Stavanger, fra advokatfirmaet Vierdal og som dommer i Fylkesnemnda for sosiale saker. Og nå er du her!

- Ja, og jeg syns jeg har gjort et godt valg! Jeg har gjort mye forskjellig i yrkeslivet

mitt, men og mye som likner på det jeg møter her. Både arbeidsrett og prosess har likhetstrekk, forteller Ellen.

SAFE oppleves som spennende

Organisasjonen er allsidig og i vekst, og gir juristene en variert arbeidsdag.

- Det siste er viktig for meg, det gir meg muligheter til å jobbe tverrfaglig. Det gir andre utfordringer og er en arbeidsform jeg liker veldig godt.

Ellen trekker også fram det å være advokat for den svakeste parten.

- Jeg har jobbet på begge sider av bordet, men syns nok det er mest tilfredsstillende å stå på de svakes side. De sakene du får, har stor betydning for den enkelte, men ofte også ringvirkninger for andre. Derfor er arbeidsrett kjekt og ikke minst et betydningsfullt felt.

Både størrelse, fagområder og utfordringer er fristende i et fagforbund.

- Du får gå i retten, drive med undervisning og utvikle saker i samarbeid med organisasjonssekretærene. Jeg gleder meg til å få mer erfaring på SAFE sine fagområder.

Dessuten er det kjekke kolleger og et godt, sosialt miljø.

Aktiv fritid

En aktiv fritid er stikkord både for Ellen og familien. Med tre aktive unger, en advokatmann og advokat selv, er prioritering et «must». For å sikre både trening og kontakt med venninner, er stikkordet kombinasjoner.

- Vi løper, svømmer og sykler sammen, og innimellom rekker jeg litt lesing. Det siste blir det nok mer av, etter hvert som ungene blir større.

Ellen er også en «håndarbeidsdame». Det oppleves som sjelden vare i våre dager.

- Jeg liker håndarbeid veldig godt, slår Ellen fast, men legger til at håndarbeid er tidkrevende og derfor har vært nødt til å vike plassen for andre ting.

- Jeg hadde ønsket å brodere bunadene til jentene selv, men ga det opp. Nå er målet bunader til eventuelle barnebarn. I samme leia ligger interessen for design og interiør, og mange i Ellens omgangskrets har hatt gleden av disse ferdighetene.

Ski og turer

Ski i alle former, skøyter og turer, er viktige for familien.

- Det gjelder å gjøre det sosialt og attraktivt, med kakao, pølse- og eggekoking, bål og slike ting som lokkemidler. Vi må gjøre det koselig, ellers minker motivasjonen.

Når det gjelder trening, finnes det knapt mangel på motivasjon hos Ellen. Hun har løpt blant annet to ganger halvmaraton, deltatt fem ganger i Nordsjørittet, og er klar for de fleste fysiske

utfordringer.

- Jeg ser at mine aktiviteter kan bli en belastning for familien, men samtidig er dette viktig for meg. Nå er heldigvis alle døtrene mine også aktive, og etter

hvert som yngstemann vokser til, blir det å trene sammen også en del av et fellesskap i familien.

Som med så mye annet, det kommer en tid for alt...

Utsikten fra Lifjellet på Dale i Sandnes er imponerende!

Glad i folk, glad i dyr, glad i skog og mark og glad i å reise

Tekst og foto: Mette Møllerop

I jobbsammenheng er det medlemmenes interesser som får full oppmerksomhet fra Reidun Ravndal. På fritida derimot, er det hunden Ivar, turer i skog og mark og reiser rundt omkring i spennende verdensdeler, som står i fokus.

SAFE sin andre, nyvalgte organisasjonssekretær Reidun Ravndal kommer fra BJ-services og har lang fartstid fra oljeindustrien. Reidun hører nesten til veteranene innen «oljå», men det er fordi oljebransjen er relativt ung, ikke fordi Reidun er særlig gammel.

Jeg er i min beste alder, slår hun fast.

- Jeg begynte i april 1988 som laboratorie-assistent, en jobb jeg hadde i rundt ti år før jeg ytret ønske om å få nye arbeidsutfordringer. Jeg fikk ønsket mitt oppfylt. I 1998 fikk jeg tilbud om å begynne i regnskapsavdelingen og det takket jeg ja til. Hva med Nordsjøen? Har du vært der?

- Ja. Jeg har hatt noen turer offshore og, tidlig på nittitallet i forbindelse med grus-pakking i BJ.

BJ har vært en god arbeidsplass, sier Reidun. Hun har fått lov til å gjøre mye forskjellig i BJ, og som arbeidsgiver har bedriften vært god.

Du er med andre ord glad i bedriften?

- Ja, BJ har vært en kjekk bedrift å jobbe i.

Tillitsverv på heltid

Reidun ble valgt som klubbleder i BJ-klubben i 2007. Hun overtok jobben etter Rolf Onarheim som hadde klubbledervervet i

mange år, og som hadde opparbeidet seg en solid erfaring. Reidun tok imidlertid utfordringene på strak arm.

- Jeg hadde god hjelp av både Rolf og de øvrige i klubbstyret.

En ting er å være arbeidsgiver, noe annet å være motpart til en fagforening.

- Å være klubbleder er kjekt, men det avhenger også av arbeidsforholdene og samarbeidet med bedriften. Jeg kan vel oppsummere at det er lettere å ha et godt samarbeid som ansatt enn som fagforeningsleder.

Diplomatisk sagt?

- Ja, kanskje.

Klubben har hatt en rekke utfordrende saker å jobbe med. En av de viktigste både for klubb og ansatte, er sam-menslåingen med Baker.

- Det er en spennende sak som har pågått en stund og som fortsatt ikke er kommet helt i mål. Selv om jeg ikke er klubbleder nå, har jeg heldigvis fortsatt muligheten til å følge den opp som organisasjonssekretær, siden jeg blant annet har min gamle bedrift som arbeidsområde.

Ansvar for brønnservice

Sammen med organisasjonssekretær Bernt Hodne har Reidun ansvar for brønnserviceområdet.

- Vi har mange brønnservicebedrifter som vil inn i SAFE, men ulempen per i dag er at vi ikke har noen avtale. Det jobbes imidlertid med dette i området, og vi håper jo at det skal være på plass om ikke alt for lenge.

Reidun har også blitt tildelt andre oppgaver i SAFE.

Jeg skal blant annet gjennomgå alle regnskapene til klubbene.

Det er ingen liten jobb?

- Nei, det er ikke det. Vi har jo mange og store klubber med omfattende regnskap, men stort sett har de fleste klubbene et godt økonomiarbeid, selv om det selvfølgelig er variasjoner.

I 2007 utarbeidet tidligere organisasjonssekretær i SAFE, Kari Bukve, et hefte for tillitsvalgte. Det har Reidun fått ansvaret for å revidere.

- Et kjekt og nyttig arbeid, slår hun fast. Også her er det en del å ta tak i. På noen områder er det endringer og tilføyelser, på andre er det bare små justeringer i regelverket.

For medlemmer og tillitsvalgte som har ventet spent på et nytt hefte, kan vi glede dere med at det nye heftet vil være klart tidlig på nyåret.

Fritid = hund

Kanskje litt kategorisk sagt, men det er likevel mye sannhet i utsagnet. Vi snakker om hunderasen schäfer, og alle Reiduns hunder har menneskenavn. Er du av dem som har hunder som er halvt hund, halvt menneske? Reidun ler.

- Ja, kanskje det. De er i hvert fall klokere enn mange mennesker, har jeg erfart. Ivar, han jeg har nå, er en omplasseringshund som fortsatt mangler litt på å ha full tillitt til meg, men jeg ser at han knytter seg stadig mer til meg.

Det betyr mye tur i skog og mark?

- Ja, heldigvis. Jeg er like glad i skog og mark som i dyr og det er jo en god kombinasjon!

Reidun er også kjent som en dyktig sopplukker. Det bekreftes med en viss beskjedenhet.

- Jeg er soppgal, men ikke på grunn av fleinsopp, ler Reidun. Jeg er ikke soppsakkyndig, men jeg kan vel litt om sopp. Litt?

- Ja vel, litt mer enn gjennomsnittet kanskje. Sånn sett kunne jeg godt tenke meg å bli soppsakkyndig, men det er en ganske omfattende læringsprosess, så jeg får se hva det blir til.

Er du flink til å lage mat også?

- Det avhenger vel av hvem som spiser det jeg lager. Noen syns jeg er flink, andre er ikke fult så imponert. Jeg bruker ikke all soppen selv forøvrig. Mye blir gitt vekk i gaver.

Reiser

En del av fritiden brukes på reiser. Her må Ivar være hjemme når Reidun er på reise. Hjemme betyr da kennel.

- Det går greit. Han trivs der, men han er også glad for å se meg når jeg kommer hjem.

Hvor er reisemålene?

Et av de kjekkeste reisemålene jeg har hatt, var Cuba. Et fantastisk land å oppleve. I fjor var jeg i Argentina, Brasil og Uruguay, og i år var jeg på Sicilia.

Og hva er neste reisemål?

- Det blir Peru. Jeg har lenge drømt om å få oppleve den gamle byen til inkaindianerne, Macchu Picchu. Den drømmen håper jeg blir oppfylt til våren.

Hvis alt går etter planen må Ivar tilbringe noen uker på kennel mens matmor utforsker gammel indianerkultur.

Stortinget fikk høringssvar på oljemeldingen

Tekst: Mette Møllerop Foto: Kjell Terje Skrunes

Med i SAFE-delegasjonen som dro til Stortinget med høringssvaret på Stortingsmelding 28, også kalt oljemeldingen, var forbundsleder Hilde-Marit Rysst, 2. nestleder Roy Erling Furre og klubbleder i North Atlantic, Arild Jensen.

Et av flere viktige poeng som ble trukket fram av Hilde-Marit Rysst under høringen, var den manglende uforutsigbarheten i oljeproduksjonen.

- Enten satses det på alle fronter, eller det spares inn på alle måter. Det har vært lite i mellom, og det har ikke vært forskjeller selskapene imellom. Dette har til tider gitt store negative ringvirkninger på sysselsettingen i næringen. Derfor er det viktig å satse langsiktig og forutsigbart, både av hensyn til de ansatte, for næringen og for Norge. Funnene i Aldous/Avaldsnes ble brukt som gode eksempler på hvorfor det er viktig å opprettholde leting i modne områder på et høyt nivå.

- Vi mener det er viktig at operatører som har fått soloppgangen på feltene også skal være skodd for å ta solnedgangen på best mulig måte, med tanke på å utvinne gjenværende ressurser gjennom forsvarlig og sikker drift.

Her er høringssvaret i sin helhet: Stortingets energi- og miljøkomite – Høring Meld St 28 (2010-2011) Hilde-Marit Rysst, leder, Sammenslutningen av

Fagorganiserte i Energisektoren, SAFE, torsdag 10.11.11

Jeg vil takke komiteen for invitasjonen til denne høringen om Stortingsmelding 28 om petroleumsvirksomheten – et svært viktig dokument for Norges framtid.

SAFE er et grasrotforbund og representerer over 11.000 ansatte i olje- og energisektoren. Vi er kjent for våre tydelige meninger om arbeidsforhold, arbeidsmiljø og tariffresultater.

Når det gjelder Oljemeldingen er vi tilfreds med at regjeringen gjennom meldingen anerkjenner oljenæringens viktige posisjon i det norske samfunnet. Vi er positive til store deler av meldingens innhold, men vil også adressere noen fokusområder.

Det er for SAFE viktig å opprettholde jevn aktivitet og forutsigbarhet i næringen. Dette både med tanke på skoloring, rekruttering, kjent kompetanse og vedvarende HMS-fokus.

Det er en kjent sak at svingningene i markedet tidligere har gitt store konsekvenser for hele næringen, da den går i takt:

Enten satses det på alle fronter, eller det spares inn på alle måter. Det har vært lite i mellom, og det har ikke vært forskjeller selskapene imellom. Dette har til tider gitt store negative ringvirkninger på sysselsettingen i næringen. Derfor er det viktig å satse langsiktig og forutsigbart, både av hensyn til de ansatte, for næringen og for Norge!

1: Forvaltning og leting i modne områder:

SAFE støtter meldingens understrekning av ansvarsfull forvaltning og fortsatt leting i modne områder. I så måte er haleproduksjon viktig, og vi er fornøyd med blant annet Statoil som sier de vil ivareta egen haleproduksjon, og bli ledende på dette området.

Vi mener det er viktig at operatører som har fått soloppgangen på feltene også

skal være skodd for å ta solnedgangen på best mulig måte, med tanke på å utvinne gjenværende ressurser gjennom forsvarlig og sikker drift.

Samtidig mener vi at eksisterende infrastruktur i modne områder må utnyttes maksimalt gjennom tilknytning av mindre funn. (Slik vi nå ser med f. eks Atla: Oppdaget i fjor, PUD passerte statsråd sist fredag, og produksjonsstart neste høst.) Dette tilsier at leting i modne områder må holdes på høyt nivå, hvor Aldous/Avaldsnes viser at også store felt fortsatt kan finnes.

2: Forvaltning av nordområdene:

SAFE støtter åpning av nordområdene, og ser det som en viktig del av bildet for at Norge skal fortsette å være en viktig energileverandør til verden. Vi leverer verdens reneste olje og gassen vår er viktig for hele Europa.

Når vi etter hvert går nordover, må vi gjøre de kloke valgene, velge for fremtiden. Stabilitet og langsiktighet gir de beste økonomiske løsningene. Derfor er det viktig at vi har horisont på letevirksomheten, og derav rekruttering til næringen. De første utbyggingsløsningene i Barentshavet må sikre god infrastruktur, både for videre letevirksomhet, beredskapsløsninger, radardekning for helikoptertransport og oljevernberedskap.

Vi må se helhetsbildet og ta de strategiske valgene med bakgrunn i det. Vi har i dag en velutbygd infrastruktur på sokkelen, og det har gjort det mulig å komme videre og holde tritt med utviklingen. Vi må ikke tenke for snevert, eller drømme oss bort i "blått hav- filosofien" (altså fravær av plattform) når nye olje provinser i nord skal utvikles.

Når det gjelder oljevernberedskap, sa statsråd Borten Moe det fint på OLFs årskonferanse: «Når regjeringen nedlegger forbud, løser bransjen det teknisk». Så en utfordring til regjering og storting må være å sette krav til bransjen og myndigheter om utvikling av en velfungerende oljevernberedskap. Slik at vi aldri mer får hendelser som "Godafoss" ved Hvaler, "Full City" ved Stavern - eller utslipp fra en installasjon som griser til skjærgården og dyrelivet der.

3: Målsettinger med Reiten-utvalget:

SAFE ser at St.melding 28 ofte mener at norsk sokkel er kostnadsdrivende, og at det derfor skal nedsettes et ekspertutvalg som skal se på dette. SAFE er bekymret for at dette skal bli en reprise av Lenningutvalget, og at arbeidet vil kunne ut i klaging på "kostnadsdrivende regelverk" og kostnader forbundet med avtalte rettigheter rundt arbeidstid og avtaleverk.

Vi mener et slikt utvalg må løfte blikket og se på helheten og ta inn over seg de gode resultatene både når det gjelder produksjon og innen HMS i Norge. Vi mener dette henger sammen!

Når det gjelder sammensettingen av dette utvalget, refereres det i flere medier til en partssammensatt gruppe. SAFE vil be OED, med bakgrunn i de 11.000 oljearbeiderne vi representerer, om at SAFE blir representert i dette utvalget.

I den sammenheng håper vi også at denne komiteens medlemmer ser viktigheten av en bred representasjon i utvalget, og søker å påvirke OEDs sammensetting av det. Hvis utvalget ikke blir godt forankret i næringen gjennom en bred sammensetting, vil det være en fallitterklæring i forhold til den norske 3-partsmodellen.

Altså i forhold til det systemet vi erfaringsmessig vet fungerer best, og som Norge fronter positivt ovenfor andre land og politiske systemer. Dette opplever vi gjøres av både arbeidstakersiden, oljeselskapene og myndigheter. I tråd med dette er det maktpåliggende for SAFE å bli representert i dette utvalget.

Da vil jeg takke komiteen for oppmerksomheten.

» Svanhild Hovland, Sodexo og Kjell Inge Torkilsen, Dolphin

« Nissen serverer kaffe og pepperkaker på sengen om morgenen. Nissen jobber i full fart, derfor er bildet litt uskarpt.

Hva du ikke visste om jula i Nordsjøen

Tekst og foto: Mette Møllerop, arkiv

Julaften morgen lister plattformsjefen seg stille rundt i korridorene for å vekke skiftet som skal på jobb. Nissedrakten er på, og i hånden ringer han med bjella.

Ikke så at alle plattformsjefer gjør det samme, kanskje bare noen få, kanskje bare den ene som historien forteller om. Men de oljearbeiderne som våkner julaften til munter bjelleklang, setter stor pris på det.

Kaffe på sengen

Det er ikke ofte man får kaffe på sengen hjemme. Enda mer sjeldent er det på jobb, på en plattform. Denne nissen det her er snakk om, sørger også for kaffe og pepperkaker til alle denne første julemorgenen. Nissen hører hjemme i Dolphin, på Bideford, og heter Freddy Johnsen.

Du skal være ekstremt morgengretten for ikke å våkne med et smil, når nissen står klar med kopp og kaker!

- Men vi kjenner en, ler to av jentene i forpleiningen til Dolphin, Heidi Gjerde og Iren Østebø Mala.

- Men vi nevner ikke navn...

Han er nok unntaket, legger de til, for alle setter jo stor pris på denne omtanken. Du føler deg veldig godt tatt vare på når kaffelukta siger inn i lugaren. Og ingen har en slik nisse som oss!

Julestrømpe

På noen arbeidsplasser henger forpleiningen også opp julestrømpe på senga.

- Vi er vant til det, bekrefter Olaug Berge og Svanhild Hovland fra Sodexo. Vi har alle våre juletradisjoner...

Både Heidi, Iren og Kjell Inge Torkelsen, også han fra Dolphin, riktignok ikke fra forpleiningen, han hører til borerne, og Selina Robinson fra ESS, kjenner godt til

julestrømpetradisjonen. Selv om det er gammelt nytt for dem, er det ikke fritt for at de trekker litt på smilebåndet når oppfølgingsspørsmålet kommer.

Hva? Er det sant? Vil store, sterke oljearbeidere ha julestrømpe?

- Ja da, bekrefter de. Det er koselig og gir en ekstra julestemning, og selv om de har alt de kan ønske seg av tradisjonelle julegodterier, setter de stor pris på inn-

III. foto: Slik kan vinterstormene være. Da er det koselig med julestemning inne.

Mon tro hva jeg har fått av nissen i julestrømpen min?

holdet i strømpa.

Hvem henger opp julestrømpe?

- Det er oss, sier Olaus og Svanhild. Vi lister oss inn i løpet av natten og henger den opp, og alle, uten unntak, blir glade for det. Det blir liksom litt mer hjemlig, og dessuten viser det hvor viktig det er for dem som jobber ute, å føle at alle gjør sitt beste for at ikke jula skal føles vanskelig når familien feirer sin jul hjemme. Julestrømpe er med på å styrke den følelsen.

Julemat og juletradisjoner

Flere av plattformene har besøk av både prest og nisse.

Nordsjøprestene rekker selvfølgelig ikke

å besøke alle plattformene i sjøen, men de gjør så godt de kan. Juleevangeliet leses før man går rundt juletreet, og der presten ikke kommer på besøk, trer ofte plattformsjefen inn som "vikar" og tar ansvar for juleevangeliet.

- Det er veldig koselig ute i jula, forteller kursdeltakerne. Selv om vi savner familien, har vi et veldig godt samhold oss kolleger i mellom. Gjennom mange år har vi laget fine juletradisjoner, og maten er fantastisk. Bedre julemat finner du ikke!

Juletrepynting inngår også i en spesiell seremoni. Pynting av juletre er blitt en konkurranse.

- Vi har jo flere trær som skal pyntes,

og det fineste treet kåres. Akkurat som ungene blir de kjempestolte, de som vinner.

Men når vinterstormene blåser som verst rundt plattformen, og gradene synker, må vel noe av julestemningen forsvinne?

- Nei, den gjør egentlig ikke det. Med lys og julepynt, nydelig mat og blide ansikter, veier det opp for det meste. Vi har det godt i jula, slår de fast, alle sammen.

SAFE magasinet ønsker alle en fredelig og god jul på jobb, og håper innholdet i julestrømpene faller i smak!

Olaus Berge: Det er vi som er nisser og henger opp julestrømper på Balder.

Første jenta med gullklokke i BIS

Tekst og foto: Mette Møllerop

Det er ikke mange oljearbeidere som har 25 år på baken i Nordsjøen. Få av dem er jenter!

Med ny gullklokke på armen stilte Lillian Bratholmen, BIS-klubbens dyktige og effektive klubbleder på ISO-konferansen. Den lyste opp, og mange bemerket den.

- Jeg fikk den 24. november på en stor tilstelning holdt av firmaet, forteller Lillian.

Tilstelningen var rett og slett en gallamiddag holdt i Sandnes på GamlaVærket. Hedersgjestene var de ansatte. Tre stykker hadde 30 års fartstid i bedriften og fikk Kongens fortjenestemedalje. 19 stykker hadde jobbet i 25 år, og fikk gullklokke. 17 var til stede på middagen. Blant dem var altså Lillian!

Det er imponerende!

- Ja, det er jo i grunnen det. Mange sliter jo med skader etter mange år i Nordsjøen. Jeg har heldigvis klart meg bra.

Du er den eneste jenta med gullklokke?

- Ja, jeg tror det. Jeg er i hvert fall den første jenta i bedriften som har fått klokke som operatør.

Stolt?

- Klart det!

Lillian liker så godt jobben sin ute, at selv om klubben kan ha klubblederen sin på land, deler hun stillingen med et annet styremedlem for å sikre kontakten med arbeidskolleger og fordi hun elsker jobben sin.

Om ikke lenge blir Lillian 62 og kan gå av med pensjon. Hva da med Kongens fortjenestemedalje? Du må jo jobbe fem år til for å sikre deg den og?

- Jeg får tenke på det. Det hadde jo vært fint å få medalje, så om helsen holder, så kanskje...

Det håper vi virkelig! Med Lillians pågangsmot tror vi oddsen for kongelig heder og ære er gode!

33

Nytt medlemssystem

Tekst: Stian Nilsen

De fleste klubblederne ble i slutten av juni informert om at vi hadde fått et nytt medlemssystem levert av Compendia. Som klubbleder på Slagentangen fikk også jeg denne meldingen. Personlig liker jeg det meste som er elektronisk og hvilke muligheter det gir for en forenkling av hverdagen. Jeg var derfor ikke sen med å teste ut hvilke muligheter dette ga.

28 august satt jeg på nattskift på jobb sammen med en annen representant fra styret vårt på Slagen. Vi hadde da en prat om forskjellige SAFE-relaterte ting og jeg kom inn på dette medlemssystemet. Siden denne personen er noe mer kritisk enn meg til alt elektronisk så valgte jeg og demonstrere dette. Jeg logget inn og slo opp alle våre lokale medlemmer og viste stolt frem forskjellige sorteringsmåter. Deretter ville jeg vise frem muligheten til og sende SMS til alle medlemmer direkte fra medlemssystemet. Jeg søkte på nytt opp alle våre lokale medlemmer, satt en hake ved mitt eget navn og valgte "send SMS", skrev inn Hei på deg og trykte send. Overraskelsen var mildt sagt stor da det kom opp en kvittering på skjermen som sa "Antall sendt: 6418 meldinger". Jeg kjente varmen spredte seg fra en ekkel følelse i magen og opp til et flammende ansikt. Vi pratet raskt om det og konkluderte med at det måtte være kvitteringen som var feil. Som klubbleder på Slagen har jeg jo kun tilgang til Slagens medlemmer... Dette var helt til et medlem på nabo-kontoret ropte gjennom døren; "kjeder

du deg i natt eller???". Da skjønte jeg at jeg hvertfall hadde sendt melding til alle våre medlemmer.

Dette ble på en måte enda værre på mandag når jeg selv mottok en ny melding fra systemet hvor SAFE sentralt beklaget meldingen. Da forstå jeg at jeg hadde faktisk klart å sende en melding til alle SAFE-medlemmer som har registrert sitt mobilnummer, og det kl 01 på en natt til lørdag... Det var en ydmyk

Nilsen som da sendte en SMS (fra egen telefon) til Hilde-Marit og innrømte skyld.

Så til alle dere som har spekulert i om dette var et hacking-forsøk eller at det var fest på SAFE-huset eller andre ting, det var en hilsen fra meg. Om ikke helt forsettlig så i hvertfall velment.

Med hilsen og en hei på deg
Stian Nilsen

Klubbleder, SAFE i Esso, Slagentangen

SAFE-Ung

Vinterseminar

2012

SAFE inviterer alle unge medlemmer under 35 år til seminar.
Seminaret er for nye og engasjerte i alle klubber i SAFE.

14-16. februar på Oppdal.

Vi skal bo på Quality Hotell Oppdal.

På programmet er:

Kursing og gruppearbeid

Fagforeningshistorie

Uteaktiviteter i alpinanlegget på Oppdal

Middag

Hyggelig sammenkomst og teambuilding blant unge på tvers av fag og anlegg/installasjon

Flere flinke foredragsholdere

Reiseregning:

Flyreisen må du legge ut for selv, men denne får du tilbake etter du har sendt inn reiseregning etter seminaret. SAFE dekker reisen til og fra!

Derfor: Ta vare på alle kvitteringer!

Prøv å bestill reisen så tidlig som mulig, da blir det billigere.

Transport:

Nesten alle kommer med fly til Trondheim lufthavn, Værnes. Derfra vil det gå tog via Trondheim Sentralbanestasjon til Oppdal.

Det er booket plass til alle på toget, så her møter man opp på stasjonen og tar kontakt med en SAFE Ung kontaktperson som står å venter på dere.

Hotell:

Vi skal bo på Quality hotell Oppdal. Det ligger 10 meter unna togstasjonen på Oppdal, og er midt i sentrum. Her har alle rom, og her vil seminaret holdes. Sjekk <http://www.choicehotels.no/quality/no/oppdal-hotel-quality-no072-no> for hotellets fasiliteter.

Bekledning:

Vi skal være ute under seminaret. Ta derfor med deg riktig utebekledning. Det vil si varme ytterklær, ull, votter, lue og gode sko.

Skiutstyr og brett:

De som vil kan ta med seg eget utstyr for å leke i alpinbakken, men det er også mulighet for å leie fullt utstyr på Oppdal.

35

Påmeldingen skal inneholde dette:

Navn:

Alder:

Telefon:

Mail:

Bosted:

Klubb:

Stilling:

Påmeldingen sendes til elisabeth@safe.no

Her gjelder førstemann til mølla.

Så meld deg på!

Håper å se deg på Oppdal!

Spørsmål vedrørende seminaret kan sendes til elisabeth@safe.no

Og alle svarene på disse vil legges ut på hjemmesiden vår www.safe.no under SAFE Ung, og legges ut fortløpende.

Mvh

SAFE-Ung utvalget

36

ISO-fagenes mulige overgang til Verkstedsoverenskomsten (VO)

Tekst: Atle Forfang Rostad, Leder ISO-området i SAFE **Foto:** Mette Møllerop

I løpet av den siste tiden har det skjedd to ting av relativt stor betydning for hvilken tariffavtale som kan komme til å gjelde for ISO-fagene for fremtiden. turer i skog og mark og reiser rundt omkring i spennende verdensdeler, som står i fokus.

Først "vedtok" seksjonsråd bygning i Fellesforbundet (FF) at bedrifter som hovedsakelig jobber inn mot olje- og verftsindustri naturlig hører inn under Verkstedsoverenskomsten (VO), ikke Fellesoverenskomsten for Byggfag (FOB). Dette har mange arbeidere i bransjen ment lenge, og hvis FF nå mener alvor er det positivt. FOB er jo en veldig dårlig tariffavtale for ISO-fagene. Men til syvende og sist skjer ikke en slik overføring automatisk utelukkende på oppfordring fra en fagforening. Så, i slutten av september ble det klart at KIS, arbeidsgiverforeningen for ISO-bedriftene, hadde besluttet å forlate Byggenæringens Landsforbund (BNL) og søke medlemskap i Norsk Industri (NI). Siden NIs medlemmer har sin aktivitet rettet mot teknologi-, verfts- og oljeindustrien er det her snakk om en (mulig) overgang som kan virke ganske naturlig. Men det betyr samtidig at den like naturlige overenskomsten for bedriftene i ISO-området i oljeindustrien vil være VO og at dette kan bli et tema for ISO-fagene allerede ved hovedoppgjøret i 2012. Det er spennende i seg selv.

Sammenlignet med FOB har VO disse fordelene :

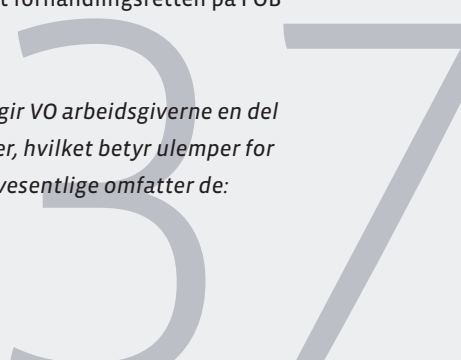
- "Dagsingsrett" ved eventuell uenighet i lokale forhandlinger, eller "gå sakte" (i praksis går arbeidet virkelig treeeeegt!), mens man beholder hele offshoretillegget samt 45% av vanlig grunnlønn.; altså mye bedre enn "streikepenger".
- Offshorebilaget og rotasjonsordningen på land (de er like på FOB og VO) har til nå blitt framforhandlet av Fellesforbundet, primært gjennom VO. Hvis ISO-fagene går over til VO vil det i teorien styrke reisefagene sin representasjon i forhandlingene der. Om det i seg selv vil føre til mer gjennomslag blant de drøyt 30 000 medlemmene FF har på VO rundt omkring i landet er vanskelig å forutsi.
- I tillegg til dagsingsretten finnes det en paragraf om at minstelønn ikke skal falle under et nivå tilsvarende 86% av gjennomsnittslønnen på overenskomsten for de ulike gruppene "fagarbeider", "spesialarbeider" og "hjelparbeider". Det betinger imidler-

tid en oppegående klubb som evner å bruke bestemmelsen. Arbeidsgiverne vil nok dessverre ikke "minne" klubbene i den enkelte bedrift på at denne regelen finnes. Det er grunn til å tvile på at selskaper som f.eks. Orange har eller kan få en klubb som evner å kjempe for at den blir etterlevd.

- Aksjonsrett i lokale forhandlinger kan bidra veldig positivt til å bygge klubber i det man får frem klare interessediskiller ved bedriften. Folk vil da trolig få en mye mer konkret forståelse av hvorfor fagforeninger er viktige, og det bør vise igjen i oppslutning rundt klubbene i det lange løp.

Ser man samlet på det åpner det seg helt nye muligheter for ISO-fagene ved en overgang til VO. Vi kan alle spekulere i om vi hadde opplevd dette trekket fra arbeidsgiversiden hvis ikke SAFE endelig hadde fått forhandlingsretten på FOB i fjor.

Samtidig gir VO arbeidsgiverne en del muligheter, hvilket betyr ulemper for oss. I det vesentlige omfatter de:

Deler av Områdeutvalget for ISO-fagene er samlet til diskusjon.

- Lavere tariff-festede minstelønssatser, faktisk sjokkerende lave; ca. 140 kroner for fagarbeidere. Grunnen til dette er at denne overenskomsten legger opp til større grad av lokal lønnsdannelse, mer i henhold til (eksport)bedriftenes konkurransesituasjon. Det betyr at det blir lettere for utleiebedrifter som f.eks. Orange å holde fast på elendige lønninger. Det blir en utfordring for oss alle.
- I VO finnes det inntil videre ingen paragraf om forhandling i forkant av innleie av arbeidskraft (kontra §1-2 i FOB). Denne paragrafen har til nå vært sterkt underutnyttet blant klubbene på ISO-området, men gir interessante muligheter om den blir brukt for det den er verdt.
- Allmenngjøringen av lønssatsene i VO ble i desember i fjor opphevet for petroleumsanleggene på land (se sak i SAFE Magasinet 2011 nr.1). Det betyr at det ikke lenger er ulovlig å dumpe lønningene, og det grunn til å tro at flere byråer og spekulative selskaper vil prøve å utnytte dette. Likevel; klarer vi å bevise at de gjør det kan vi reise krav om at allmenngjøringen blir gjeninnført.
- SAFE har per dags dato ikke partsforholdet på VO i YS. Men hvis ISO-fagene blir overført til denne overenskomsten vil SAFE i så fall være suverent størst i YS på VO. Det må i så fall også bety at SAFE får full tilgang til avtalen. Vi regner med at YS vil komme opp med en tilfredsstillende løsning, hjemlet i YS' representantskaps dokument

Atle Røstad og Lillian Bratholmen

for avtalestruktur / grensedragnings fra 2010.

Ved oppgjøret til våren vil SAFE uansett være i posisjon til å forhandle / streike. Da bør mobiliseringen være såpass omfattende at vi får satt fokus på selve vilkårene i tariffavtalen(e), ikke bare på debatten rundt hvilken avtale som skal gjelde. Utviklingen for SAFE blant ISO-fagene er meget god. Vi fikk i november tariffavtale med den siste av de tre store ISO-bedriftene, og jobber nå helhetlig i ISO-bransjen. Vi fremstår etter hvert som det naturlige forbundet for ISO-arbeidere i oljeindustrien.

Som nevnt tidligere er offshorebilaget og rotasjonsordningen på land de samme i FOB og VO. Der har vi noen av de mest sentrale kravene for ISO-fagene. Her er flere mulige hovedkrav vi kan og vil fremme til våren (en endelig og gradert prioritering gjenstår) :

- 2-4 rotasjon offshore samt rett til en forutsigbar arbeidsplan

- 14-21 rotasjon på land (33,6 timer / uke)
- Offshoretillegg på 47%
- Ulempetillegg på linje med operatørsatte både på land og offshore.
- Overtidsbetaling som på sokkeloverenskomsten
- + avhengig av hvilken overenskomst...
- Garantibestemmelse om lønn på 85% (hvis det forhandles på FOB)
- Utenbystillegg på 20% i FOB som i VO (hvis det forhandles på FOB)
- Bestemmelser om innleie, som i FOB §1-2, også inn i VO

ISO-fagene i SAFE mener at fordelene med overgang til VO veier tyngre enn ulempene. Vi skal gjøre vårt for å sørge for at SAFE også vil ha forhandlingsrett i 2014, som i 2012. Uansett må vi sørge for at vi får flest mulig medlemmer på området. Nå går vi inn i siste fase av vervingen før lønnsoppgjøret i 2012. Mange av dere gjør en kjempejobb. Fortsett med det. Det er ennå en god del uorganiserte igjen som sitter på gjerdet...

SAFEs tariffkonferanse for ISO-fagene

Tekst: Atle Rostad. Foto: Johan Petter Andresen, Bernt Hodne, Mette Møllerop

Et ganske representativt utvalg for de ulike klubbene på ISO-området møttes 7.-8. desember til tariffkonferanse i Stavanger. Det kom ikke uventet til livlige diskusjoner rundt kravene vi mener bør prioriteres i hovedoppgjøret til våren.

Bakteppet for konferansen er den fantastiske medlemsutviklingen SAFE har hatt på ISO-området i det siste. Til jul i fjor våget man ikke en gang å se for seg noe i nærheten. Det er bare å håpe at trenden fortsetter i samme spor fram mot oppgjøret til våren. Da venter nemlig et tariffoppgjør som etter alle solemerker ikke vil bli helt som før for ISO-fagenes del...

Vi hadde på forhånd sondert ulike forslag til krav rundt omkring på grunnplanet, og brukte innspillene derfra så presist og representativt som vi mente det var mulig. Oppmøtet var noe lavere enn på det store ISO-seminaret i september (hvor det var 40 deltakere), delvis pga. at mange av de som ønsket å delta var offshore akkurat da, pga. juleforberedelser, og pga. noe mindre annonsering enn i september.

Men det åpnet igjen for mye større innslag av ren debatt på tvers av klubbene; og ingen skal tvile på dette: Samholdet vårt kommer virkelig og

kraftig til uttrykk på ISO-nivå når det gjelder å forbedre tariffavtalen. I disse spørsmålene er området som helhet mye viktigere enn den enkelte klubb hver for seg, og denne gang viste vi en gang for alle at vi kan og er beredt til å stå sammen når det virkelig gjelder.

Det har man etter hvert også forstått ute i de brede lag, og medlemmene verver og bidrar stadig mer og mer på tvers av klubbgrenser. En ISO-arbeider er og blir en ISO-arbeider. Og en SAFER er en SAFER ikke som. Ivar Thorstensen fra Beerenberg fikk i denne anledning en særdeles velfortjent utmerkelse fra BIS-klubben for jobben han har gjort for og blant medlemmene i BIS den siste tiden.

Tariff:

Å prioritere ulike krav opp mot hverandre er ingen enkel øvelse. Det ble imidlertid deltagerne "tvunget" til å prøve, slik at SAFE under oppgjøret skal ha et bedre inntrykk av hvordan prioriteringen bør se ut når det eventuelt kommer til "gi og ta"-situasjoner. Vi går ikke of-

fentlig ut med spikrede krav enda, men skriften på veggen er ganske klar, og det har den vært for mange ISO-arbeidere i årevis allerede.

Håpet om for én gangs skyld å bli hørt og om å kunne kjempe mot forskjellsbehandling med egne midler er allerede noe de fleste ser fram til. Resultatet er som vi alltid har sagt vanskelig å spå, men med SAFE som part på tariffavtalen med forhandlings- og streikerett vil i hvert fall inngangen til oppgjøret se annerledes ut enn tidligere. Det vet Fellesforbundet, som vi i det lengste håper vil forandre innstilling til oss (og prioritere samarbeid til det beste for de fleste), og det vet også arbeidsgiverne.

Toppledelsen i SAFE var tilstede mye av tiden. Hilde Marit Rysst (leder), Roy Alexandersen (1. nestleder – tariff) og Roy Erling Furre (2. nestleder - HMS) bidro med innlegg, kommentarer og støtte. I løpet av konferansen hadde vi også besøk av lederne for områdene forpleining (Kai Morten Anda, Sodexo)

og operatør (Fredrik Tellefsen, Shell), og de ønsket oss også alt vel på veien inn mot oppgjøret til våren.

Vi hadde i tillegg besøk av en mann med en ikke helt anonym fortid i norsk oljehistorie. Oddleiv Tønnesen, klubbleder i SAFE i ESS, fortalte historien om hvordan de forpleiningsansatte måtte slåss for å få tariffavtale og bedre vilkår på 80-tallet. Denne beretningen ga forsamlingen et konkret eksempel på at man med glød, vilje og strategisk planlegging kan nå veldig langt. De forpleiningsansatte kom den gang inn på den samme tariffavtalen som de operatørsansatte, og er der fremdeles

den dag i dag. Det er i prinsippet ingen rettferdighet i at ikke ISO-arbeiderne også skulle kunne gå på den samme tariffavtalen, men akkurat den kampen vil ikke komme i oppgjøret i 2012. Den er vi ikke enda klare til å ta.

HMS og sosial dumping:

Europeisk arbeidsliv er i ferd med å ta en retning som gjør at vi dessverre ikke bare har "offensive" krav. Både tariffavtalene våre og arbeidsmiljøet vårt er konstant under press gjennom spekulativ undergraving samt fravær av effektiv regulering. Dag 2 av konferansen var i hovedsak viet andre viktige tema enn selve tariffspørsmålene. Ulike elementer

av sosial dumping; arbeidsmiljø, Vikarbyrådirektivet og spekulativ innleie stod da på agendaen.

HMS-general i SAFE, Roy Erling Furre hadde en gnistrende innledning om hvor viktig det er med riktig fokus på arbeidsmiljøet i norsk oljeindustri. Ikke bare fordi skadene som følger av støy (f.eks. hørsel), vibrasjon (f.eks. muskel- skjelett og nerverlidelser) og kjemikalier (f.eks. kreft) i olja ligger godt over gjennomsnittet i norsk arbeidsliv. Men også fordi oljeindustrien selv i for stor grad legger fokuset utelukkende på fraværsskader, som i omfang er mye mindre betydelige enn de tre store kate-

Både Bjarte Mjåseth og Oddleiv Tønnesen innledet

goriene som er nevnt over. Dette er en kjempeutfordring, og vi vet for eksempel at overflatebehandlere er særdeles utsatt blant ISO-arbeiderne.

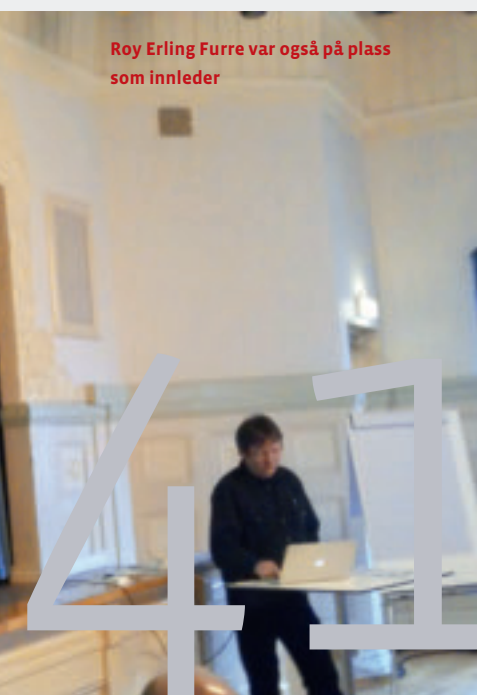
Klubbleder i Beerenberg, Johan Petter Andresen, la fram mye av det gode og systematiske arbeidet som gjøres i klubben der, blant annet for å få begrenset innleien og styrket fagforeningenes kontroll med de innleides vilkår. Dette arbeidet vil de andre klubbene trekke erfaringer av. Problemet er veldig stort i bransjen, og vi ser dessverre en stigende tendens til bruk av arbeidskraft ansatt i utlandet. ISO-arbeiderne må bli flinkere til å ta i bruk det forsvarsverket som

allerede finnes. Gruppearbeidet ble på mange måter en kick-off for dette videre arbeidet.

Organisasjonssekretær Bjarte Mjåseth innledet om bakgrunnen for og de skadelige effektene av EUs Vikarbyrådirektiv, som Arbeiderpartiets stortingsgruppe nylig har gått inn for å implementere i norsk lov (få andre partier viser motstand mot direktivet). Direktivet representerer en trussel mot retten til fast ansettelse, og NHO har allerede varslet at de vil stevne den norske arbeidsmiljøloven inn for EU-domstolen hvis direktivet innføres. Da risikerer vi i verste fall å miste kontrollen over norsk

lov på området, samt framtidig rett til fast jobb. Derfor mobiliserer store deler av fagbevegelsen mot direktivet, og 18. januar 2012 er foreløpig pekt ut som aksjonsdag. Følg med videre! Dette kan fort bli mye viktigere enn vi kan forestille oss!

Vi hadde det særst hyggelig sammen over to dager, inklusive kaffe- og lunsjpauser, samt en ekte julemiddag. Men selve målet for konferansen var å enes om prioriteringer og strategi mot oppgjøret til våren. Dette ble sammenfattet i konferansens offisielle uttalelse som dere kan lese her:

Roy Erling Furre var også på plass som innleder

Advokat Bengt Endresen på konferanse for ISO-fag.

SAFE mener det er på høy tid med et løft for ISO-arbeiderne!

Foto: Mette Møllerop

ISO-fagene har noen av de tyngste og mest belastende jobbene i oljeindustrien. Vi jobber det lengste årsverket av alle. Vi har de mest usikre jobbforholdene gjennom fravær av virksomhetsoverdragelse ved kontraktoverføringer. Vi er også i større grad enn andre utsatt for spekulativ innleie og sosial dumping der arbeidsgivere i stigende grad benytter arbeidere ansatt i utlandet til å svekke våre vilkår.

Offshoreavtalens grumsete endringer i 2006 fjernet "retten" til oversiktlig rotasjon. Vi får dårlig kompensert ved utsatt hjemreise, ved stand-by på land, og for nattarbeid. Vi har ingen forsikring for tap av helsesertifikat offshore. Vi er i teorien ikke ansett som offshorearbeidere men "ansatt ved bedriftens hovedkvarter" som det heter, selv de som har jobbet kun offshore i flere tiår. På landanleggene heter rotasjonen fremdeles "12/9", hvor man bor mesteparten av livet på en brakkerigg og tvinner tommer på søndagene. Med latterlig lave borteboertillegg.

Dette gjenspeiler arbeidsvilkår, jobbsikkerhet, forutsigbarhet og rettigheter som ligger langt bak hva som er gjengs i olja. Dessuten har vi den laveste lønnen. På landanleggene er ISO-arbeiderne som arbeider lokalt de lavest lønte av alle.

Offshore ligger vi lønsmessig milevis bak de andre gruppene. Det er et sprang på nærmere 100 kroner i timen opp til oljeoverenskomsten, som gjelder for mange sammenlignbare yrkesgrupper på installasjonene, blant annet renholdere. Utgangspunktet for lønnen vår er byggebransjens minstelønn, og med det underregulerte offshoretillegget kommer vi kun opp på et nivå tilsvarende gjennomsnittslønnen i byggebransjen.

I andre tariffavtaler i olja gjelder normalt et tillegg på 47% av vanlig landlønn når man jobber offshore. ISO-fagene har derfor et særdeles legitimt krav på rettferdighet i dette oppgjøret gjennom å få hevet offshoretillegget.

Hvorfor har det blitt sånn?

I byggebransjens tariffavtale jobbes det akkord. Men akkordsatsene, som i enkelte tilfeller er veldig gode, blir ikke brukt i oljeindustrien. Ei heller har stillasarbeidere og overflatebehandlere i det hele tatt noen nasjonale akkordsatser å jobbe etter. Det betyr at vi ikke kan forhandle lønn på bortfall av akkord. Dermed har vi i svært lang tid vært avskåret fra å ha reelle forhandlinger. I tillegg lider vi under at offshorebilaget alltid har blitt forhandlet fram under frontfaget, som sterke politiske krefter jobber for å holde på et minimumsnivå.

Nå er det en ny situasjon. SAFE har fått forhandlingsrett for ISO-fagene, og vil bruke den i det kommende oppgjøret. Vi forventer at YS legger til rette for at SAFE også skal ha videre forhandlingsrett for ISO-fagene. SAFE har rekruttert veldig mange ISO-arbeidere den siste tiden, og mange er rett og slett forbanna over situasjonen. Nær sagt alle som etter hvert får innsikt i disse absurde forskjellene ytrer

solidaritet, og ønsker at urettferdigheten skal opphøre. Det gjør selvfølgelig vi og!

Vi forlanger bedre vern mot sosial dumping, samme årsverk og likelydende ulempetillegg som de operatørsatte, bedre innarbeidingsordninger på land, høyere minstelønn og ikke minst; bedre offshoretillegg. Oppgjøret i 2012 må føre til en bedring for ISO-fagene. Hvis ikke motparten også innser det, vil de nok ha gjort oljeindustrien en stor bjørnetjeneste. SAFE forlanger at forskjellsbehandlingen må ta slutt.

Vi ønsker å samarbeide med alle krefter i fagbevegelsen som har de samme målsettingene som oss. På samme måte som vi er forberedt på å støtte våre arbeidskamerater i andre yrkesgrupper i oljeindustrien, forventer vi, og vet at vi vil få, støtte i det kommende oppgjøret.

For oljeindustrien som helhet er det om å gjøre at ISO-arbeiderne, som har blitt hengende etter i mange tiår, får til et løft i 2012. Det løftet vil vi bruke alle tilgjengelige midler for å oppnå!

Vedtatt på SAFEs tariffkonferanse for ISO-fagene 8. desember

Forventer endelig avklaring om ventetidsbetaling

Tekst og foto: Kjell Terje Skrunes

SAFE og Norges Rederiforbund (NR) møtes torsdag og fredag i Arbeidsretten, der en gammel gjenganger om ventetidsbetaling ved landligge er tema.

Det er forståelsen av Overenskomstens punkt 3.3 om ventetid ved forlenget oppholdsperiode som er i fokus. Arbeid på riggen utover avtalt oppholdsperiode blir kompensert med overtid. Ventetidsbetaling er kompensasjon for den fritid man taper ved å ikke kunne reise hjem.

NR hevder at Overenskomsten og en dom i Arbeidsretten gjør at det bare er i de tilfeller arbeidstakeren er innlosjert om bord at ventetidsbetaling utløses. Er arbeidstakeren innlosjert i land, utløses ikke ventetidsbetaling.

- SAFE mener tarifferte medlemmer skal ha ventetidsbetaling for den fritid man må tilbringe ved riggen fram til man kan reise hjem - uavhengig om man er innlosjert om bord eller på land. Det er forkortelsen av friperioden som skal kompenseres, sier organisasjonssekretær Øyvind Olsen.

Han forventer at SAFE får medhold i saken, ikke minst fordi Arbeidsretten i premissene i en tidligere dom, der spørsmålet var av lignende karakter,

inntok samme vurdering som ligger til grunn for SAFEs påstand nå.

I denne dommen skriver Arbeidsretten:

"De ulempene som skal kompenseres - forkortelse av friperioden - påvirkes ikke av hvor fritiden mellom to arbeidsperioder blir avvirket. Dette taler mot at forhold som hvor innretningen befinner seg, hvor arbeidstakeren er innlosjert og hvor fritid mellom to arbeidsperioder

kan avvikles, generelt skal ha betydning for retten til ventetidsbetaling."

- SAFE er av samme mening, og det er dette vi nå forventer å få avklart en gang for alle, understreker Olsen.

Det er advokat Bent Endresen som er SAFEs prosessfullmektig i saken, med Olsen som partsrepresentant. Arbeidsretten har satt av to dager til saken som starter i Oslo torsdag denne uken.

Fagbrevet til renholdsoperatørene er i god gjenge

Tekst og foto: Mette Møllerop

Renholderne i Sodexo har satt seg på skolebenken for å ta fagbrev som renholdsoperatører. Skolestua har vært litt annerledes enn et ordinært klasserom. Undervisningen har foregått på SAFE-huset.

I løpet av året har to grupper deltatt i dette studieprosjektet med til sammen 35 renholdere. Disse har hatt intensiv teoretisk opplæring i to x en uke. Mellom ukene har «elevene» hatt sjølstudier. Økonomisk er kurset finansiert med støtte fra SAFE sentralt, en del støtte fra Sodexo-klubben og resten har deltakerne selv bidratt med. Bedriften Sodexo har også bidratt ved å tilby alle et forskudd tilsvarende halve støtten som gis ved bestått fagbrev.

Fagbrev

Utdanningen og avlagt teoretisk og praktisk eksamen gir de ansatte innen renhold yrkestittelen «Renholdsoperatør med fagbrev».

- For å få denne utdanningen har du to muligheter, forteller klubbleder i Sodexo, Kai Morten Anda. Du kan ta den teoretiske utdanningen i videregående skole og deretter gå i lære, eller via «Kunnskapsløftet» kan du ta fagbrevet som privatist.

Å gå opp som privatist betinger minimum 60 måneder med relevant erfaring fra renholdsfaget. Før elevene går opp til tre dagers eksamen må de ha bestått en teoretisk eksamen.

- Kursene som vi avholder her på SAFE-huset er innrettet mot en obligatorisk teoretisk eksamen. De fleste som nå tar fagbrev, har allerede tilstrekkelig kompetanse og lang erfaring, slik at de nødvendige 60 månedene er oppfylt, og ofte vel så det.

Kurset er heller ikke nok, sjølstudier må til mellom kursøktene, og det er kanskje det viktigste og mest krevende. Det er her man kan gå i dybden, la teorien finne sin plass sammen med den kunnskapen man har fra praksis og egen erfaring i jobbsammenheng.

- Det kan være tungt nok, ser Trud Negård, en av fagbrevkandidatene. En ting er å sitte sammen med andre på kurset og få prøvd teoriene sine opp mot andre med tilsvarende erfaring og bakgrunn, noe helt annet er det å sitte alene hjemme og jobbe med dette.

Ferske på skolebenken

Selv om renholderne her er voksne, er trygge på at jobben sin kan de utføre til punkt og prikke, er usikkerhetsfølelsen når en skal på skolebenken igjen, og om noen måneder attpå til skal opp til eksamen, ganske dominerende.

- Det er slik det er, sier Kai Morten og

Trud. Vi kan være «verdens beste» i praksis, men når vi kommer i en skolesetting igjen etter så mange års fravær fra ordinær undervisning, blir vi lett usikre.

Da hjelper det at dere er mange samlet i samme situasjon?

- Ja, det hjelper utrolig godt, sier Kai Morten.

- Vi har jo en trygghet i oss fra før, og det gjelder å hente den fram igjen. Dessuten er det mye humor og lått og løye, forteller Trud, og det gjør også godt for sjøltilliten.

Intensivt

Undervisningen er intensiv fra morgen til kveld. I tillegg til forelesninger, løses det oppgaver, man har eksamenstrening og jobber med pensum i grupper. Det er viktig at oppholdsperioden mellom samlingen er lang nok til at en både får oppsummert og jobbet videre med det en har lært, og forberedt seg til neste samling.

- Vi hadde også en prøvetentamen nå på siste samling for å se hvor vi sto, sier Trud. Gikk det bra?

- Ja, vi fikk en rask tilbakemelding fra læreren vår, slik at vi visste hva vi var

Trud Negård er i ferd med å ta fagbrev

Bildet nede:

Bakerst fra venstre: Anne Mortensen, Sara Jørgensen, Siren Anthun, Trud Negård, Åge Emil Lønning.

Tredje rekke: Sølvi Nesse, Hege Linn Nilsen, Andreas Vaka, Ingrid Knapstad.

Andre rekke: Gro Kjos, Veronica Kolle-Nevedal, Merete Jensen, Gunn Costa.

Første rekke: Børge Johnsen, Trude Fonneland Skjelvan, Marwin Bjørnebekk, Maria Drevassbukt

gode på, og hva vi måtte trene mer på, for å klare eksamen.

Kai Morten legger til at det er viktig å få fram at dette er et langt og grundig kurs hvor sjølstudiene er avgjørende for å klare å ta fagbrevet.

- Dette er ikke et lite toukers kurs. Pensum er det samme for elevene her som for elevene som går på en ordinær skole, og desto mer imponerende er det at de klarer å jobbe så effektivt med det samme pensumet.

Det hjelper med lang yrkeserfaring.

- Ja, det gjør det, selvfølgelig. Her har vi erfarne renholdere i motsetning til «blanke» skoleelever.

native løsninger. Det samme gjelder tilgang på nødvendig utstyr. Selv om utstyret er bestilt i god tid, kan det likevel skje at ikke alt er på plass. Da blir det nødvendig med improvisasjon. Poenget i etterkant når tredje dag skal brukes til gjennomgang og evaluering, er at du kan begrunne og forsvare de valgene du har gjort. Som renholdsoperatør skal du også være i stand til å finne alternative løsninger.

Læreren

- En kjempekar! Flink til å undervise, flink til å lære fra seg, og flink til å oppmuntre oss, sier hun om Marvin Bjørnebekk.

Trud svarer entusiastisk på spørsmålet om han var like fornøyd med dem?

- Ja, det er jeg sikker på at han var. Særlig framhevet han det at vi var flinke å spørre, ta diskusjoner på problemstillinger og avbryte når det var ting vi ikke forsto eller var usikre på. Egentlig kan jeg bare oppsummere disse ukene med et ord: kjempekjekt! Når det gjelder hele gruppen har det vært litt sånn «smokk», der var vi sammensveiset og det virket som vi alltid hadde kjent hverandre. Vi ble en fin gruppe med veldig godt samhold!

Sosialt på kvelden?

- Ja det må vi få med. Vi var ute på en felles middag, og det var helt topp! Også må vi og ta med at vi har planlagt en samling når alle har bestått eksamen. Det blir en samling for begge gruppene. Det gleder vi oss til!

Takknemlige for bruken av SAFE-huset

De to trekker fram viktigheten av å treffe kolleger og hvor imponert de er av SAFE-huset.

- Det har vært utrolig flott å få være her, sier Trud. Det har gjort det lettere for oss å være samlet hele tida, og dessuten er det ekstra motiverende å være i SAFE sitt eget hus.

- Alle eier dette huset, og det gir en ekstra tilhørighet til SAFE, legger Kai Morten til. Trud er også opptatt av at de folkene hun leser om i SAFE magasinet eller på hjemmesiden nå er blitt «virkelige» mennesker.

- Det er veldig kjekt å bli kjent med folk. Her treffer vi folk på huset som vi bare kjenner av omtale eller fra bilder. Her blir de «levende» mennesker som er veldig hyggelige å prate med.

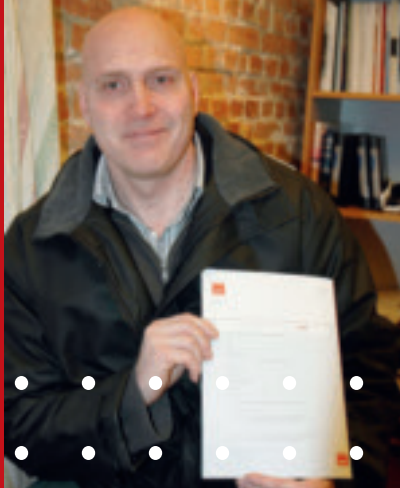
Eksamen

Noen av renholderne som gikk på kurset i vår, har fått fagbrevet sitt og kan nå kalle seg «renholdsoperatør med fagbrev». Det er et mål som de gleder seg til å nå, men først gjenstår teorieksamen og praktisk fagprøve.

- Fagprøven er delt opp på følgende måte, forteller Kai Morten: Den går altså over tre dager. Første dag består av planlegging, andre dag er selve utførelsen, og tredje dag er gjennomgang og evaluering.

Er det noe som kan gå galt i forhold til planleggingen?

- Ja, jeg kan gi deg et par eksempler. Der som andre arbeidsgrupper på plattformen har planlagt vedlikehold eller arbeid i det området du skal bruke, må du ta utfordringen på sparket og finne alter-

Superververen

Tekst og foto: Mette Møllerop

Hvem SAFE sin beste verver er, er vel ingen overraskelse. Ivar Torstensen fra Beerenberg bør få tittelen Ridder av 1.verveklasse.

Hvor mange han har vervet gjennom årenes løp, har han vel knapt nok telling på, men når mannen kan komme hjem fra Nordsjøen med et titalls nye medlemmer, aner man dimensjonene.

- Jo da, det blir jo en del, sier Ivar Torstensen. På de siste fem turene hadde jeg med meg totalt 77 innmeldinger.

Det betyr at du er SAFE sin beste verver?

- Ja, de sier så...

Ivar har ikke selv fysisk vervet alle. Han driver i stedet en form for verveopplæring der ute.

- Jeg synes det blir mest effektivt. Det blir en slags dominoeffekt av den metoden og det gir positive resultater.

Hvordan foregår dette?

- Først og fremst diskriminerer jeg ingen, verken klubber eller folk. Alle er potensielle medlemmer. Jeg forklarer dem bare forskjellen mellom SAFE og andre forbund.

Og ingen blir sure for det?

- Enkelte kan komme med noen kvasse kommentarer, men da endrer jeg bare litt på ordlyden. Folk tar kontakt med meg når de selv vil, og jeg bare venter til de kommer. Og kommer gjør de, den ene etter den andre. Noen trenger litt tid til å tenke seg om før de bestemmer seg, noen ønsker mer informasjon, mens andre ønsker seg en god diskusjon. Uansett, resultatet blir ofte det samme.

Innmeldingsskjemaet blir fylt ut og ender i lomma til Ivar. Den såkalte dominoeffekten foregår på det viset at nyinnmeldte medlemmer kommer til Ivar med kolleger som er nysgjerrige på hva SAFE står for.

- Jeg gir dem informasjon, innmeldingsskjema og beskjed om å lese grundig igjennom alt før de bestemmer seg. 90 prosent av dem kommer tilbake med utfylt skjema. Disse får beskjed om å verve videre, at det å bygge

SAFE er et felles ansvar for alle medlemmer, både nye og gamle.

Og det gjør de?

- Ja da. Det fungerer helt fint. Oseberg er et godt eksempel. Der blir SAFE og våre effekter veldig godt mottatt. Jeg opplever for eksempel på små møter, i kaffebarer og sånt, at når jeg forteller om SAFE, blir det helt stille. Folk lytter. Det er veldig positivt, synes jeg. Jeg har forresten en historie som er litt typisk for vervingen. Jeg sa til et nytt medlem at verving, det er akkurat som å plukke plommer i Hardanger. Å, det var ikke så lett å plukke meg, svarte han. Jo da, du måtte bare bli moden først...

Ivar ler godt. - Vi må jo ha det litt løye og.

Gave til ververen

Som den beste ververen i Nordsjøen vanket det gave. BIS-klubben gjorde stas på Ivar nå nylig og tildelte ham heder og ære i form av gave og fine ord.

- Det var veldig kjekt! Jeg synes det var flott å bli satt pris på, og jeg ble veldig glad for gaven, selvfølgelig. Det var en flott gave som symboliserte samhold.

Argumentasjonen

Det er ikke noe hokus pokus med Ivar sin måte å argumentere på.

- Det er bare å forklare forskjellene mellom organisasjonene. Du må snakke sant og vise til dokumentasjon. Når det gjelder tariffavtalene er det egentlig ganske enkelt. Er du i Fellesforbundet som oljearbeider på FOB, kommer du til forhandlingsbordet sammen med 95 prosent bygningsarbeidere. Tror du dine argumenter slår inn. Når forholdet er mindre enn 10 til en, tror du forhandlerne tar mest hensyn til deg? Det sier seg selv at de

ikke gjør det. Det har ingen ting med vond vilje å gjøre, alle forstår at forhandlerne må prioritere den største gruppen. Eller et enda enklere bilde. Ni stykker står og diskuterer sin sak. Du kommer inn og prøver å få gjennomslag for din sak. Tror du det er lett? Derfor er SAFE løsningen. Her utgjør oljearbeiderne på FOB hundre prosent, og forhandlerne har fokus på alle.

Forsikringsordninger

Også forsikringer blir en del av argumentasjonen. Ikke fordi Ivar trekker fram alle gode fordeler med SAFE sine forsikringer, men fordi han ber folk sette seg inn i vilkårene.

- Ta kontakt med Gjensidige, sier jeg, og be dem ta en gjennomgang av dine forsikringer. I de aller fleste tilfellene blir det til din fordel. Kontingent er også ofte tema.

- Kontingenten er mye lavere i SAFE enn i LO-forbundene. Men hvis du fikk mye igjen for den høye kontingenten, var det jo ikke så galt, egentlig. Min erfaring er motsatt. Da jeg var i Fellesforbundet og trengte hjelp, fikk jeg ingen ting. Du blir liten og ubetydelig i en så stor organisasjon. Du kommer aldri opp i de øverste etasjene og får kontakt med de rette folkene. De er på et helt annet plan, og du er nederst. I SAFE, derimot, kan du kontakte hvem du vil og få hjelp av de rette personene. Har du ikke egen klubb, trør de andre klubbene i området til og hjelper deg. Klubbene stiller opp for hverandre og alle bidrar med det de kan.

Et tips til slutt?

- Du skal få to: vær deg selv og vær ærlig! Ha alltid verveskjemaet og kulepennen klar i lomma!

NORGES BESTE HØYRENTTEKONTO

Dine Penger
15.11.2011

Få mer ut av sparepengene dine!

Oppretter du høyrentekonto hos oss nå, får du sparerente på 3,65%*).

Ring oss gjerne på 03100 hvis du lurer på noe eller se gjensidige.no/ys.

*) Rentebetingelser pr. 15.11.2011.
Renten gis på hele beløpet ved innskudd over 100 000 kroner og kontoen har fire gebyrfrie uttak per år.

Gode hjelpere! Både klubbleder i Sodexo, Kai Morten Anda, og Bente Husebo, sekretær i ESS-klubben, har flere ganger stilt opp med dugnadshjelp i pakkingen. Flott levert!

Medlemsøkning innen ISO

Tekst: Mette Møllerop

Veksten i ISO-området er rett og slett imponerende, sier Nils Petter Rønningen, ansvarlig for medlemssystemet i SAFE.

Klubbene vokser og vokser, og i tet ligger Kaefer og BIS.

Hvor mye snakker vi om?

- BIS har tilnærmet hundre prosents økning i gruppen betalende medlemmer. De har nærmest doblet medlemsmassen i dette året.

SAFE sin administrasjon bruker mye tid på å rydde opp i medlemsregisteret til både BIS og andre klubber for å luke ut medlemmer som ikke lenger betaler kontingent eller har sluttet i bedriften.

- Ja, det stemmer det, sier Nils Petter. Til tross for "utrenskninger", er både BIS-klubben og andre innen denne gruppen større enn de har vært noen gang tidligere.

Kaefer

SAFE i Kaefer har hatt en formidabel medlemsvekst.

- De startet med noen få medlemmer. Ved årsskiftet var de kommet opp i 60, og i dag ligger de inne med 157 medlemmer. Det er overveldende og tyder på at klubben gjør et godt stykke arbeid både i form av verving og i drift av klubben.

Landanleggene vokser og

Veksten innen medlemsmassen i landanleggene viser også igjen, om enn ikke i samme størrelsesorden. Noen

klubber har dominert veksten tidligere, som Kårstø, blant annet. I dag er det "stillere" på anlegget i nordfylket. Lengst nord i landet derimot, har Hammerfest virkelig slått til. Med en økning på hele 24 prosent og 38 nye medlemmer, begynner klubben å vise klør i forhold til de øvrige landanleggene. Solid klubbstyre og godt klubbarbeid samt gode ververe er årsaken til veksten. Også Tjeldbergodden øker medlemsantallet sitt, om enn ikke med de samme mengdene som kollegene i nord. Men pilen går i riktig retning. Shell Nyhamna, altså Ormen Lange-

klubben, har hatt 15 prosents økning i år. De sitter nå med tett oppunder hundre medlemmer og ser at jevnt og godt arbeid gir resultater. For alle landanleggene, både Statoils anlegg, Esso Slagen og Ormen Lange, ligger økningen på rundt fem prosent. Det blir ikke riktig å trekke bastante konklusjoner. Ting skjer som en ikke alltid er herre over, og det er ikke alltid det bare står og faller på et godt klubbarbeid. I det lange løp, om en har lang-siktig perspektiv på arbeidet en driver, vil nok dette gi gode resultater.

Nye medlemmer er flott og styrker organisasjonen! For administrasjonen kan det bli i meste laget når medlemmene "ramler" inn i store mengder. Anja Fjelde har mistet oversikten over hvor mange brev med nødvendig informasjon hun har pakket og sendt ut i år til nye medlemmer.

Avtale med BNL/Kaefer gir SAFE avtaler med alle store i ISO

Tekst: Kjell Terje Skrunes. Foto: Mette Møllerop

SAFE har fått gjennom sitt krav til Byggenæringens Landsforening (BNL) om avtaleoppsettelse i Kaefer Energy. - SAFE har dermed tariffavtaler med alle de store ISO-bedriftene, understreker Bjarte Mjåseth.

Avtalen som er gjort gjeldende for SAFE-medlemmene i Kaefer Energy AS er Fellesoverenskomsten for byggfag mellom YS/SAFE og NHO/BNL - med tilhørende Hovedavtale YS-NHO. - Dette medfører at SAFE sine lokale

tillitsvalgte i Kaefer Energy AS, nå vil være en aktiv part i forbindelse med utvikling av lønns- og arbeidsvilkår for våre medlemmer i bedriften, sier organisasjonssekretær for ISO-fagene i SAFE, Bjarte Mjåseth, som har hatt dialogen med BNL i denne saken.

- Dette betyr også at SAFE nå har tariffavtale i alle de store ISO-bedriftene. Det lover selvsagt godt i forhold til utvikling og vekst i området Konstruksjon og vedlikehold i SAFE, som skal være delaktig

i planleggingen av den kommende tariffrevisjonen på Fellesoverenskomsten for byggfag i 2012.

ISO-fagene i SAFE var for øvrig samlet til tariffkonferanse i Stavanger 7. og 8. desember. Der arbeidet deltakerne fram de prioriterte tariffkravene som skal inn i tariffforhandlingene på Fellesoverenskomsten for byggfag til våren.

Les artikkel om tariffkonferansen på side xx i SAFE magasinet.

KREFTFORENINGENS TILBUD TIL BARN OG UNGE

Kreftforeningen har ulike tilbud til barn og unge som har mistet noen de er glad i eller har en mor eller far som er alvorlig syk. Flere steder i landet tilbys sorggrupper, støttegrupper, treffpunkt og temakvelder. Kreftforeningen tilbyr også samlinger for familier der mor eller far har kreft eller er døde av kreft. Barn, ungdom og foreldre kan ta kontakt med Kreftlinjen.

Ønsker du mer informasjon om noen av tilbudene, ring Kreftlinjen 800 57338 (800 KREFT) eller 07877. Se også www.kreftforeningen.no/barnogunge.

NYE BROSJYRER

Kreftforeningen har utgitt to nye brosjyrer i høst: «Mor eller far er alvorlig syk» og «Når foreldre dør». De er skrevet for foreldre, pårørende, lærere, helsepersonell og andre som kommer i kontakt med barn som pårørende når en i familien er alvorlig syk eller dør.

«Mor eller far er alvorlig syk»

Hvis mor eller far får kreft eller en annen alvorlig sykdom, opplever barna store forandringer. Det er lett å undervurdere barns observasjonsevne, ofte oppfatter de mye mer enn voksne tror. Det finnes mange måter barn kan reagere på. Denne brosjyren forteller litt om hvordan barn kan oppleve situasjonen, og leseren får råd om hvordan voksne kan være til støtte. I brosjyren er det mor eller far som er syk, men den er like aktuell når det er søsken, besteforeldre eller andre i familien som får en alvorlig sykdom.

«Når foreldre dør»

Brosjyren tar for seg barns tanker om døden på forskjellige alderstrinn og barns og unges mange måter å reagere på når mor eller far dør av kreft eller annen sykdom. Denne brosjyren inneholder råd som gjør voksne bedre rustet til å hjelpe og støtte barna i konkrete situasjoner gjennom det viktige sorgarbeidet.

Du kan bestille brosjyrer på www.kreftforeningen.no/brosjyrer eller du kan ringe 07877.

Dukkefilm om døden

Av: Marte Gråberg/Kreftforeningen

Foto: Fra filmen og Marte Gråberg

Barn og ungdom har i vår brukt kreativitet og historiefortelling til å bearbeide sine følelser og tanker om døden og det å være pårørende til noen med kreft. Resultatet av arbeidet deres er nå ferdig – i form av filmen "Jack og Døden".

Hver mandag ettermiddag i vår har barn og unge møttes på Vardesenteret på Radiumhospitalet. Felles for deltakerne på "Treffpunkt" er at de har mistet et familiemedlem i kreft eller at noen i nær familie er kreftsyk. Her har de samtaler og aktiviteter, men denne våren har deltakerne vært ekstra kreative.

– Hvordan skal ørene til dukken se ut? Og nesen? spør Ingrid (8 år). Sammen med seks andre barn og unge har hun vært med på vårens prosjekt på Treffpunkt: Kreativ formidling av livshistorier. Ved hjelp av fortellerkunst, myter og animasjon har de fått utforske sin livssituasjon og gitt den et kreativt uttrykk.

–Deltakerne har blant annet laget figurer og scener til dukketeater, forklarer Helene Bøhler, prosjektansvarlig i Kreftforeningen. Barna har ved hjelp av en historieforteller som besøkte gruppen, fortalt sine historier om det å være pårørende, og sammen har de laget dukker til en felles historie som har blitt filmen "Jack og Døden".

Generalsekretær i Kreftforeningen, Anne-Lise Ryel er stolt av filmen barna har vært med å lage.

– Det er ingen som er så gode til å være ærlige som barn. Det er de som lærer oss voksne å snakke om vanskelig temaer, som for eksempel døden, sier hun. 3500 barn opplever hvert år at en av foreldrene får kreft og det kan føles urettferdig når det rammer ens egne.

– Vi vet at ingen lever evig, men når sykdommen rammer noen som står en nær så føles det urettferdig. Disse barna har selv opplevd at noen som står dem nær får kreft og denne filmen tar opp et

vanskelig tema på en fin og verdig måte, sier Ryel.

Barn og ungdom som pårørende

Hvert år opplever cirka 15 000 barn at en av deres foreldre får kreft, og 800 barn og unge mister mor eller far som følge av kreftsykdom. Kreftforeningen har i flere år vært opptatt av at barn og unge som pårørende har rett til å bli hørt, få informasjon, omsorg og nødvendig hjelp.

Kreftforeningen arrangerer Treffpunkt i hele landet. Her får pårørende barn og ungdom leke og snakke sammen om det som opptar dem sammen med fagpersoner fra Kreftforeningen.

– Ønsket er at de barna og unge som deltar, på individuelle måter skal få uttrykke sorger og gleder, bekymringer og innsikter. Vi ser at samarbeidet styrker gruppen og gir et fint samhold på tross av deres ulike alder, sier Bøhler.

”Jack og Døden” er en film som er laget av og for barn og unge som er pårørende til noen som har kreft. Målet er at den kan komme til nytte i flere sammenhenger og skal kunne brukes av barn og unge både på Treffpunkt-samlinger, i skolesammenheng og skal være et nyttig verktøy for foreldre og Kreftforeningen. Se filmen på <http://youtube.com/kreftforeningen>

Det juridiske hjørnet

Twistebehandling i arbeidslivet – del 2

I forrige nummer av SAFE magasinet påbegynte vi en artikkelserie om tvistebehandling i arbeidslivet. Del 1 tok særlig for seg de tvister som oppstår når arbeidsgiver og arbeidstakere er uenige om hvordan en tariffbestemmelse er å forstå – de såkalte rettstvistene. I del 2 skal vi redegjøre nærmere for reglene rundt de tvistene som oppstår når arbeidsgiver eller arbeidstakerne ønsker å endre en tariffbestemmelse eller å innføre nye tariffbestemmelser – de såkalte interessetvistene.

Interessetvister

I arbeidstvisteloven (ATL) § 6, pkt. 3 defineres interessetvist som en tvist mellom en fagforening og en arbeidsgiver eller arbeidsgiverforening om arbeids- eller lønnsvilkår eller andre arbeidsforhold som ikke omfattes av en tariffavtale.

For de av dere som har lest del 1, så vil dere huske at «rettstvist» er en tvist om hva som er rett etter en tariffavtale. En interessetvist derimot vil være en tvist om HVA SOM SKAL BLI RETT. Normalt vil derfor en interessetvist være en tvist om hva en ny tariffavtale skal inneholde, eller sagt på en annen måte; Hvordan skal lønns- og arbeidsvilkårene være for arbeidstakerne i fremtiden.

I utgangspunktet kan en interessetvist oppstå både i og utenfor tariffperioden. Det vanlige er en interessetvist først vil komme opp i forbindelse med tariffrevisjoner eller ved opprettelse av tariffavtaler.

Mange tariffavtaler inneholder bestemmelser om at det skal forhandles om nærmere bestemte temaer i tariffper-

ioden. Slike forhandlinger, som f.eks forhandlinger om lønnsjusteringer i tariffperioden, vil langt på vei oppfattes som interessetvister. Likevel vil mange av disse avtalene være formulert slik at dersom det ikke oppnås enighet, så vil ofte arbeidsgiver ta den endelige beslutningen. Når dette er situasjonen, så foreligger det ikke en interessetvist i henhold til ATL. Dette fordi tariffavtalen regulerer hvordan partene skal forholde seg når de er uenige.

Som vi har sett om rettstvister, så er det slik at partene ikke kan ta i bruk kampmidler for å tvinge igjennom sitt syn på forståelsen av en tariffavtale. For interessetvister er dette annerledes. Her har partene nemlig lovlig adgang til å gå til arbeidskamp, dersom ATLs betingelser for dette foreligger.

Behandling av Interessetvister

ATL § 6, pkt. 3 sier at en interessetvist ikke må søkes løst ved arbeidsnedleggelse (streik), arbeidsstengning (lockout) eller annen arbeidskamp før lovens betingelser foreligger. Disse betingelsene er som følger;

1) Tariffavtalen må sies opp. Den vanligste situasjonen hvor det oppstår en interessetvist er når partene ikke blir enige om en ny tariffavtale som skal avløse en eksisterende avtale. I en slik situasjon er det nødvendig å bringe den eksisterende tariffavtalen til opphør gjennom oppsigelse. Normalt vil tariffavtalen selv ha en bestemmelse som angir en oppsigelsesfrist. Hvis dette ikke er avtalt, inneholder ATL nærmere regler om hvordan partene skal forholde seg.

Etter at tariffavtalen er oppsagt vil det normalt avholdes ett eller flere forhandlingsmøter hvor partene utveksler krav og tilbud, og forsøker å komme frem til enighet om en ny tariffavtale for kommende tariffperiode.

2) Plassoppsigelse. Dersom partene blir enige om en ny tariffavtale gjennom forhandlinger, foreligger det ikke lenger noen interessetvist. Tvisten er løst og den nye tariffavtalen gjelder for den kommende tariffperioden. Fører imidlertid ikke forhandlingene til enighet, krever ATL at det da blir foretatt en «arbeidsoppsigelse».

En arbeidsoppsigelse er lovens ordlyd på det som i dagligtale brukes om «plassoppsigelse». I utgangspunktet krever loven ved «plassoppsigelse at de individuelle (personlige) arbeidsavtalene sies opp. Denne bestemmelsen har langt på vei liten betydning, da f.eks Hovedavtalen (HA) mellom YS og NHO har bestemmelser som erstatter lovens regler om individuelle oppsigelser med bestemmelser om kollektive oppsigelser i HA § 3-1.

3) Melding til Riksmeklingsmannen. Tariffavtalen er nå brakt til opphør. Videre er det foretatt forhandlinger uten at enighet er oppnådd eventuelt at det ikke er ført forhandlinger overhodet, (loven krever ikke at forhandlinger er ført), og det er foretatt plassoppsigelser.

Den part som foretar plassoppsigelse er pliktig til å sende melding til riksmeklingsmannen, jfr. ATL § 28 pkt.1. Nærmere bestemmelser om hva meldingen skal inneholde fremgår av ATL § 28 pkt. 2. Bl.a

Levard Olsen-Hagen, organisasjonssekretær/jurist

skal den inneholde opplysninger om hva tvisten gjelder, hvilke bedrifter og hvor mange arbeidstakere som omfattes av plassoppsigelsen og når eventuelle forhandlinger er brutt.

Med meldingen er en ny instans, meklingsinstitusjonen, er nå brakt inn i saken. Meklingsinstitusjonen er etablert med den hensikt å medvirke til at partene, uten å gå til arbeidskamp, skal klare å komme frem til enighet om lønns- og arbeidsvilkår. At lovgiver har lagt avgjørende vekt på hensynet om å bevare arbeidsfreden, kommer klart frem i lovens kapittel 3, hvor det er etablert en ordning om tvungen meklingsmekling. Dette innebærer at partene ikke kan ta i bruk kampmidler før meklingsmekling har vært prøvd.

4) Forbud mot arbeidsstans. Av ATL § 29 pkt. 2 fremgår der; «Så snart riksmeklingsmannen har fått melding om at forhandlinger ikke er opptatt eller at de er avbrutt, eller så snart han på annen måte er blitt kjent med avbrytelsen, skal han forby arbeidsstans inntil meklingsmekling etter dette kapittel er sluttet, hvis han antar at arbeidsstansen enten på grunn av bedriftens art eller på grunn av sitt omfang vil medføre skade for almene interesser." Dette betyr at meklingsmannen ikke har en alminnelig plikt til å forby arbeidsstans, men som regel nedlegges slikt forbud.

5) Riksmeklingsmannen opptar meklingsmekling. Når Riksmeklingsmannen har forbudt arbeidsstans, skal han i henhold til ATL § 31 "uten ugrunnet opphold skride til meklingsmekling." Selv om meklingsmannen i følge loven uten ugrunnet opphold skal foreta meklingsmekling, hender det ikke sjelden at kø hos meklingsmannen medfører at meklingsmeklingen kan bli skjøvet ut i tid.

Dersom meklingsmannen under meklingsmeklingen oppnår et forlik, vil han fremlegge et meklingsforslag som partene må ta stilling til. Loven forutsetter at partene skal ha fullmakt til å vedta et meklingsforslag i meklingsmeklingen, men det er likevel vanlig at forslaget blir sendt ut til uravstemning blandt medlemmene. F eks inneholder Hovedavtalen mellom YS og NHO regler om avstemning. Blir forslaget sendt til avstemning blandt medlemmene vil det som oftest være med en anbefaling fra partene, men det kan også hende at forslaget blir sendt til avstemning uten anbefaling.

I følge ATL § 35, pkt 3 kan et meklingsforslag ikke offentliggjøres uten meklingsmannens samtykke. Videre er det slik at partene har taushetsplikt under meklingsmeklingen om det som skjer i meklingsmeklingen. Etter at en meklingsmekling er avsluttet gjelder taushetsplikten. Unntatt fra taushetsplikten er selvsagt meklingsmannens møtebok som er offentlig.

Blir et meklingsforslag sendt til avstemning, skal avstemningsresultatet først meddeles riksmeklingsmannen.

6) Brudd i Meklingen. I følge ATL § 36, pkt 1 kan hver av partene, etter at det er gått 10 dager siden forbudet mot arbeidsstans ble nedlagt, kreve meklingsmeklingen avsluttet. Senest fire dager etter at slik lovlig krav om avslutning av meklingsmeklingen er fremsatt, skal meklingsmeklingen avsluttes. Dette betyr at når ovennevnte frist på 10 pluss fire dager er utløpt, kan partene iverksette lovlig arbeidskamp, streik eller lockout.

Er det gått en måned etter at meklingsmeklingen er avsluttet og uten at tvisten er løst eller innbrekt til ny meklingsmekling, skal meklingsmannen oppfordere partene til nye forhandlinger. Partene kan videre i felleskap når

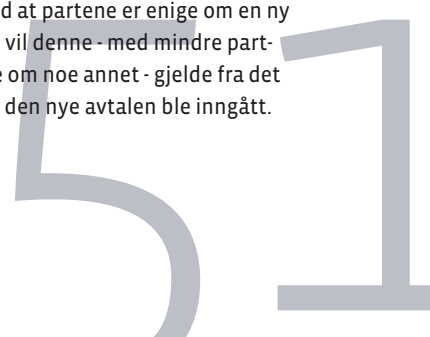
som helst kreve meklingsmeklingen gjenopptatt.

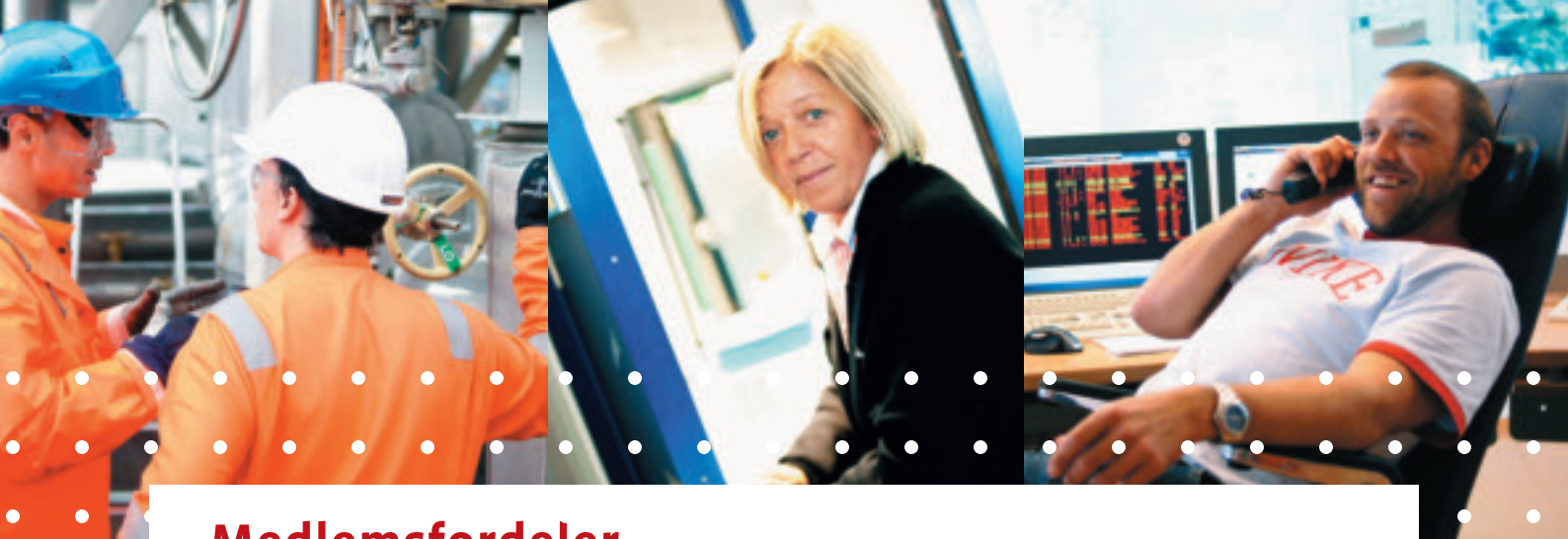
7) Frivillig voldgift. En annen mulighet for løsning av interessedvister enn det som er skissert ovenfor, er at partene blir enige om at tvisten skal avgjøres ved frivillig voldgift, samtidig som de avstår fra å benytte kampmidler. En slik avgjørelse kan i prinsippet overlates til en hvilken som helst avgjørelsesinstans, men etter opprettelsen av Rikslønnsnemnda er det i hovedsak denne som avgjør interessedvister som nevnt her.

8) Tvungen voldgift. Dersom partene ikke blir enige gjennom forhandlinger og eventuelt meklingsmekling, hender det at tvungen voldgift blir tatt i bruk. Dette skjer ved at Stortinget eller dersom Stortinget ikke er samlet - Regjeringen ved provisorisk anordning - ved særskilt lov bestemmer at tvisten skal løses av Rikslønnsnemnda. Samtidig nedlegges det forbud mot arbeidskamp fra det tidspunkt loven trer i kraft og til lønnsnemnda har avgjort tvisten. Dersom det på det tidspunktet hvor loven fremmes pågår en arbeidskamp, så trenger ikke partene avbryte denne før loven er rettskraftig.

Bruken av tvungen voldgift - lønnsnemnda - er omstridt, og den norske stat er gjentatte ganger blitt kritisert for bruken av internasjonale organer.

9) Arbeidskampen avsluttes ved enighet. De fleste som opplever arbeidskamp, streik eller lockout opplever at det er lett å starte en arbeidskamp, men vanskelig å avslutte den. Når arbeidskampen først er avsluttet ved at partene er enige om en ny tariffavtale, vil denne - med mindre partene er enige om noe annet - gjelde fra det tidspunktet den nye avtalen ble inngått.

Medlemsfordeler

Foto Tom Haga

Hva får du igjen for medlemskapet?

- Du blir en del av SAFE, energiansattes egen organisasjon.
- Du får direkte innflytelse på dine sosiale og lønsmessige arbeidsforhold.
- Du får nødvendig juridisk hjelp i ditt arbeidsforhold og juridisk telefon service i andre saker.
- Du får frivillig forsikringstilbud.
- Du får gode vilkår i Gjensidige-bank.
- SAFE avholder jevnlig ulike typer kurs og konferanser.
- Medlemsbladet SAFE magasinet sendes automatisk til din hjemmeadresse.

Grasrotorganisasjon

Du blir en del av energiansattes egen organisasjon hvor medlemmene utvikler og leder organisasjonen. SAFE betegner seg som en "grasrotorganisasjon". Selv om forbundsstyre og arbeidsutvalg står for den daglige driften, er det medlemmene som i siste instans kan avgjøre kursen gjennom uravstemning. Medlemmene er dermed organisasjonens øverste myndighet. Nest øverst står kongressen som velger organisasjonens ledelse, peker ut prioriterte arbeidsområder og foretar nødvendige endringer av SAFE sine lover og målsettinger.

Kunnskap = styrke

Ute på arbeidsplassene har klubber og tillitsvalgte ansvaret for å ivareta medlemmenes interesser. Disse deltar i møter, kurser og seminarer etter behov. Vårt mål

er at alle SAFE sine tillitsvalgte skal være godt skolerte og holdes faglig oppdaterte, slik at de kan imøtegå hverdagens utfordringer. Vi ønsker også at medlemmene deltar på kurs og seminarer. En organisasjon med faglig oppdaterte og kunnskaprike medlemmer er en sterk organisasjon.

Innflytelse som medlem

Du får direkte innflytelse på dine sosiale og lønsmessige arbeidsforhold. SAFE oppfordrer klubbene, tillitsvalgte og medlemmene til å holde møter lokalt, slik at lønn og saker som har tariffmessig betydning kan diskuteres, fremmes som forslag og derigjennom bidra til forbedring av tariffavtalen. Det holdes felles tariffkonferanse hvor alle klubber/foreninger er representert. I tillegg til den tariffmessige biten, blir organisasjonen bedre kjent med hverandre og får en god innsikt i de tariffmessige problemstillinger hvert enkelt tariffområde måtte ha. Det styrker samholdet i organisasjonen.

Juridisk bistand

Etter anbefaling fra din klubb tilbyr SAFE advokatbistand i saker knyttet til ansettelsesforhold med videre. Har du spørsmål/problemer vedrørende ditt arbeidsforhold? Kontakt klubben for bistand. Ved behov vil SAFE sine advokater bistå i saken, selvsagt vederlagsfritt. SAFE har en samarbeidsavtale med Advokatfirma Vogt & Wiig AS om behandling av yrkesskadesaker for medlemmene.

Firmaets personskadeavdeling har lang erfaring i behandling av alle typer personskadesaker for skadelidte. Ta kontakt med advokatene i SAFE for videre henvisning. Du kan også kontakte firmaet direkte på telefon 22 31 32 00. Bergsjø eller Vidhammer er dine kontakter i firmaet. Bistanden er i utgangspunktet gratis for medlemmene.

Gratis juridisk telefonservice i saker av "privat karakter":

SAFE har inngått avtale med Advokatfirma Øverland ANS vedrørende gratis juridisk telefonservice for medlemmer i SAFE. Medlemmene kan ringe i kontortiden mellom kl. 08.30 – 15.30.

Ta kontakt på telefon 51 89 52 20. Ytterligere advokathjelp tilbys for kr 300 for første halvtime, deretter kr 1000,- pr time. 25 prosent merverdiavgift kommer i tillegg.

Før du ringer, ha følgende klart:

- medlemsnummer i SAFE (du finner det på baksiden av SAFE magasinet eller gamle OFSA)
- alle dokumenter i saken.

Du får et godt forsikringstilbud i SAFE/YS forsikringene. Forsikringene er et tilbud og baseres på frivillighet. Ingen forsikringer er derfor inkludert i SAFE kontingenten, med unntak av grunnforsikring i SAFE som gjelder fra 01.01.03. Avtalen er lagt ut i SAFE arkiv.

www.safe.no/dokumenter/ACFA506.doc

www.safe.no/dokumenter/ACFA502.doc

Som medlem av SAFE har du tilgang til bank- og forsikringsavtalen og de tilbud som er forhandlet frem mellom YS og Gjensidige. Les mer på om medlemsfordelene hos Gjensidige og YS Unique – egen konto for YS-medlemmer.

Regler for medlemskap

Aktivt medlemskap:

Aktivt medlemskap gjelder fra du melder deg inn til den dag du melder deg ut. For å være aktiv medlem må du betale kontingenten hver måned, hvis ikke annen melding er gitt til SAFE. Dersom du er deltidsansatt og betaler redusert (1/2) kontingent til forening/klubb, betaler du tilsvarende redusert kontingent til SAFE. Forhold som nevnt i § 14.6 kan også innvilges redusert kontingent.

Overføring av medlemskap:

Hvis du skifter arbeidsgiver husk på å gi SAFE og klubben din melding om at medlemskapet skal overføres, slik at vi får gjort de nødvendige rutiner i forbindelse med opprettholdelse av ditt medlemskap.

Fritak for kontingent

Etter §14.5 kan du for kontingent dersom dokumentasjon foreligger ved følgende forhold:

- a) arbeidsløshet
- b) verneplikt,
- c) skole/kurs, utdanningstid uten lønn
- d) permittering uten lønn
- e) lærlingkontrakt

Passivt medlemskap:

I henhold til SAFE vedtektene § 14.6 kan du søke midlertidig om passivt medlemskap dersom dokumentasjon foreligger ved følgende forhold:

- a) pensjonering
- b) uførhet
- c) attføring
- d) støttemedlemskap

Du betaler da kr. 300,- pr. år i kontingent. Blir du sykemeldt skal trygdekontoret sørge for at trekket blir vedlikeholdt. Det er arbeidsgiver som skal gi beskjed om dette til trygdekontoret ved oversendelse av inntekts- og skatte-opplysninger. Den enkelte bør imidlertid påminne sin arbeidsgiver om å melde fra om dette. Kontingent til SAFE fastsettes av kongressen/ landsmøte.

SAFE
Svarsending 7112
0096 Oslo

Adressaten betaler
for sending i Norge

Distribueres av
Posten Norge

Jeg melder meg herved inn i **SAFE**

BRUK BLOKKBOKSTAVER. SKRIV TYDELIG. IKKE BRUK FORKORTELSER.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnummer/ Sted: _____

Tlf.: _____

Fødsel- og personnr. (11 siffer): _____

E-mail adr.: _____

Arbeidsgiver: _____

Arbeidssted/arbeidsplass: _____

Stilling: _____

Lærling f.o.m.: _____

t.o.m.: _____

Fast ansatt ☐

Vikar ☐

Jeg aksepterer at arbeidsgiver foretar månedlig trekk av fagforeningskontingenten.

Jeg melder meg herved ut av forbund: _____

For å ivareta mine medlemsbetingelser samtykker jeg i at SAFE utleverer nødvendige opplysninger om min fagforeningstilknytning til SAFE/YS samarbeidspartnere.

Dato: _____

Signatur: _____

Ønsker du SAFE/YS kollektive innboforsikring fra i dag, eller informasjon om øvrige kollektive forsikringer i SAFE, ring 03100 eller ta kontakt med nærmeste Gjensidige kontor.

SAFE – Sammenslutningen av fagorganiserte i energisektoren

Besøksadresse: Niels Juels gate 20, 4008 Stavanger

Postadresse: Postboks 145 - 4001 Stavanger

Telefon: 51 84 39 00. Telefaks 51 84 39 40

www.safe.no

Et rettferdig arbeidsliv!

Stavanger

Trykkerigården - Hillevågsveien 14 - 4016 Stavanger
Tlf: +47 51 90 66 00 - Faks: + 47 51 90 66 35

Kristiansand

Rigetjønneveien 3 - Postboks 146 - 4662 Kristiansand
Tlf: +47 38 00 30 50 - Faks: +47 38 01 43 42

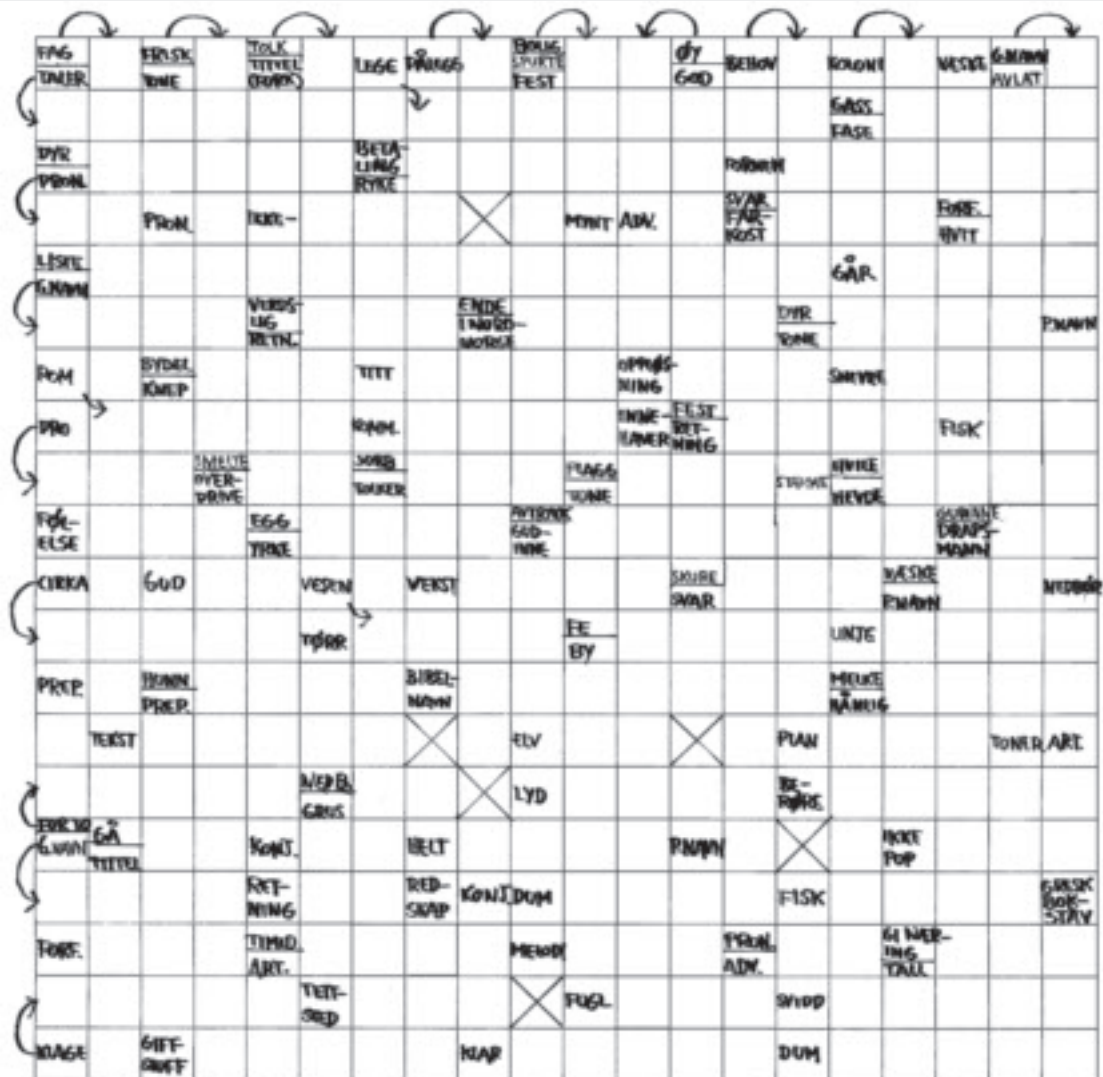
www.kai-hansen.no

KAI HANSEN
TRYKKERI

Kryssord

Send løsningen på kryssordet inn til SAFE, PB. 145 - Sentrum, 4001 Stavanger, innen 28. februar og merk konvolutten "Kryssord". Riktig løsning på kryssordet i nr. 3/4 kommer i SAFE magasinet 1-2012.

Navn:

Adresse:

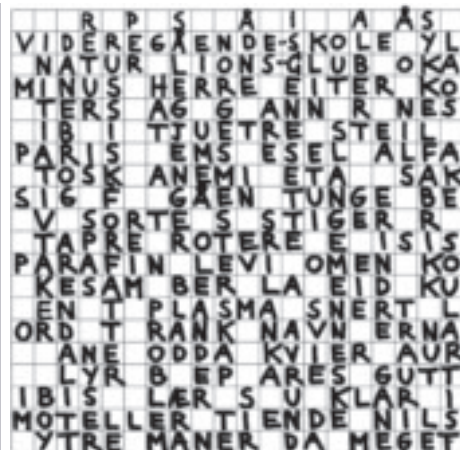
Løsning og vinnere
av forrige nummers
kryssord

En rekke lesere har denne gangen sendt inn svar. Premier for riktig løsning sendes i posten før jul.

Premier for riktig løsning kryss av:

gavekort i bokhandel

gavekort i sportsbutikk

Medlemsblad for sammenslutningen av fagorganiserte i energisektoren. Nr 3/4 Desember 2011

LEDERE	Hilde-Marit Rysst Roy Alexandersen Roy Erling Furre	• Leder • Telefon 51 84 39 01/909 07 332 • E-post: hilde-marit@safe.no • 1. nestleder, Tariff • Telefon 51 84 39 02/906 54 208 • E-post: royal@safe.no • 2. nestleder, HMS • Telefon 51 84 39 03/975 61 889 • E-post: roy@safe.no
SAFE TARIFF	Reidun Ravndal Bernt Hodne Bjarte Mjåseth Øyvind Olsen Levard Olsen-Hagen	• Org. sekretær/Tariff • Telefon 51 84 39 10/924 92 441 • E-post: reidun@safe.no • Org. sekretær/Tariff • Telefon 51 84 39 08/930 53 443 • E-post: bernt@safe.no • Org. sekretær, Tariff • Telefon 51 84 39 13/415 12 326 • E-post: bjarte@safe.no • Org. sekretær, Tariff • Telefon 51 84 39 12/919 95 375 • E-post: oyvind@safe.no • Jurist / Org.sekretær • Telefon: 51 84 39 11 • E-post: levard@safe.no
SAFE ADMINISTRASJON	Torill Lorentzen Anita Fløisvik Anja Fjelde Nils Petter Rønningen	• Kontorleder/Økonomi • Telefon 51 84 39 07 • E-post: torill@safe.no • Adm.medarbeider, Adv.sekretær, systemansvarlig • Telefon 51 84 39 06 • E-post: anita@safe.no • Adm.medarbeider, Sentralbord, forsikring, medlemsregister • Telefon: 51 84 39 00 • E-post: anja@safe.no • Adm.medarbeider, ansvar medlemssystem, vervekampanjer • Telefon: 51 84 39 30 • E-post: nils.petter@safe.no
SAFE INFORMASJON	Mette Møllerop Kjell Terje Skrunes	• Redaktør SAFE magasinet, informasjonsansvarlig • Telefon 51 84 39 09/957 35 710 • E-post: mette@safe.no • Nettsideredaktør, kommunikasjonsrådgiver • Telefon 51 84 39 17/928 57 304 • E-post: kjell@safe.no
SAFE JURIDISK	Ellen Fjermestad-Svendsen	• Advokat • E-post: efs@safe.no • 51 84 39 00
SAFE HMS	Halvor Erikstein	• Org. sekretær/Yrkeshygieniker • Telefon 51 84 39 21/928 10 398 • E-post: halvor@safe.no